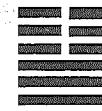

NOVADNIEKS

● TREŠDIENA, 2003. GADA 24. DECEMBRIS ● Nr. 95 (7406)

● Cena mazumtirdzniecībā Ls 0,26

Ar gaismu un tīcību lai Jūsu mājās
atnāk Ziemassvētki,
ar laimi un panākumiem jaunais 2004. gads!

Sinīs Šķēles-Freiberga

Vaira Viķe-Freiberga,
Latvijas Valsts prezidente

Pašaule ir maza, ja uz to skatās.
Pašaule ir liela, ja tajā dzīvo.

(J.Rubenis)

Ziemassvētki ir gaišs un kluss laiks. Tie ir sirds
svētki, kad pierīst ikdienas gaitas, kad uz mirkli ap-
stājamies pārdomās un svinīgā mierā, kad domām
patiesi ir spēki.

Lai visas gaišas domas un vēlējumi, kurus izteik-
siet un uzklāusīsiet Ziemassvētkos, rod piepildījumu!

Nākamajā gadā centīsimies pasaulē ap mums
ieraudzīt un sajust labo! Mācīsimies to saskatīt kat-
ru dienu. Lielākā dāvana, ko cilvēks var dāvāt sev un
citiem, ir prieks par pasauli, kurā dzīvojam, un kuru
visi kopā veidojam.

29-

Ministrs prezidents
Einars Repše

Kā malkas pagālītes kārtīga saimnieka mājās, lai
rindojas mūsu paveiktie darbi, sasildot ikvienu un
palīdzot ikvienu, kam klājas grūti!

Priecīgus Ziemassvētkus un laimīgu Jauno gadu!

Jidde
Ingrīda Īdre,
LR 8. Saeimas priekšsēdētāja

Kristus ir mūsu Miers (Ef 2, 14)

Ik gadus sagaidot un svinot Kristus Dzimšanas
piemiņu, mēs arī vien no jauna mēģinām tuvoties
lielajam noslēpumam, kurā Dievs ir tapis līdzīgs
mums «visās lietās, tikai bez grēka» (Ebr 4, 15).

Kristus ir ieradies kā Glābējs mūsu sašķeltajā un
nemiera plosītajā pasaulei. Viņa Evaņģēlijs ir tā
priecīgā ziņa, kas dod jaunu cerību būt atbrivotiem
no grēka, no neziņas, no bailēm un iekšējā nemiera,
tomēr ar noteikumu, ja tīcībā un mīlestībā Vīnam
sekojam. «Mācīties no Manis... un jūs atradīsiet
mieru savām dvēselēm» (Mt 11, 29).

Brīnišķi ir tas, ka Dievs ir ieradies kā mazs Bērns
un ir izaudzis ģimenē. Ar to Vīņš ģimeni ir cēlis
godā, ir svētījis šo sabiedrības pamatšūnu un tās lo-
cekļu savstarpējo mīlestību — prestatā mūsdienu
destruktīvām tendencēm.

«Es jums sludinu lielu prieku», saka ēngelis, vēstījot
par Pestītāja dzimšanu.

Gadskārtējo reizi sveicot tīcīgos Kristus Dzimšanas
svētkos, novēlu visiem plašāk atvērt savas sirdis
Kristum, saskatot Viņu it īpaši savos līdzcilvēkos.

Lai Kristus ir mūsu Prieks, Cerība un Miers!

Romas katoļu Baznīcas
arhibīskaps metropolīts
† Kardināls Jānis Pujats

No mūsmājām uz jūsmājām

laimes sajūtu
jūsu prātos,
jūsu mājā,
jūsu sirdīs
Ziemassvētkos sūta
tavs «NOVADNIEKS»

Daudz gašu dienu gaidīt un sveikt,
Daudz mīlu vārdu dzirdēt un teikt!
Ziemassvētku gaismu un
cerību katrā sirdī!
Lai pietiek izturības, veselības un
spēka Jaunajā gadā!
Lai veiksmē ir ar Jums un
sasniegtais liek meklēt arvien
jaunas virsotnes!
Preiļu rajona padome

Ari gaišām domām
Ziemassvētki nāk,
Lai tumsas kuperas
Mēs izbrist spētu,
Lai saprastu –
Vien labestība māk
Ar Sauli sirdi
Piestarot un sēt.
Lai jums, Preiļu novada un visu
pārējo regionu iedzīvotāji,
Ziemassvētku miers un klusums
dod spēku visu cerību un domu
piepildījumam Jaunajā gadā!
Preiļu novada dome

Viens zelta stars
No zvaigžņu spiesta
Mums katram tiesi sirdī krit.
Jo tiesi sirdī ir tā vieta,
Kur Ziemassvētku brīnumis mit.

L.Vāczemnieks

Cienījamie Līvānu novada

iedzīvotāji!

Lai zajš egles zars un balta sveces
liesma Ziemassvētkos ienes
mīlestības siltumu, saticību,
labklājību katrā ģimenē!
Lai Jaunajā gadā ikviennam no Jums
izdodas iemantot vairāk miera,
pārliecības par nākotni un stipru
tīcību labām pārmaiņām.

Līvānu novada dome

Nāk un mainās gads pēc gada,
Laudis ar.
Paliek tas, ko viņi rada, —
Paliek jūra, paliek zeme —
Nepazūd.
Ir tik labi uz šīs zemes brīdi būt.

Priecīgus Ziemassvētkus!

Lai laimīgs un piepildīts
nākošais gads!
Vārkavas pagasta padome

Mirgo svecišu liesmiņas siltas

Ziemassvētki un Jaunais gads klāt:

Un mēs ejam pa cerību tiltu

Gadam nākamam spožumu krāt.

K.Apšukrūma

Stabulnieku pagasta

iedzīvotājiem

Lai 2004. gadā blakus ražīgam
darbam ir priecīgi atelpas briži.
Labu veselību un panākumiem
bagātu Jauno gadu vēl
Stabulnieku pagasta padome.

Ziemassvētku zvaigzne

Lai pār visiem mīdzi;

Miers lai ir virs zemes,

Miers iekš katras sirds.

Priecīgus Ziemassvētkus un

laimīgu 2004. gadu

saviem klientiem novēl

SIA «Kārlis Viens» kolektīvs!

K.Skalbe

Vārkavas novada dome saviem
iedzīvotājiem novēl gaišus un
priecīgus Ziemassvētkus,
veiksmīgu Jauno 2004. gadu!

Lai Jaunajā gadā Jums izdodas
realizēt skaitākos sapņus
un drosmīgākās idejas.

Lai nekad nepiekrūst lietas,
ko never nopirkst par naudu —
mīlestība, saticība, veselība,
līdzcilvēku sapratne un cieņa!

Vārkavas novada dome

Vārkavas novada dome saviem

iedzīvotājiem novēl gaišus un

priecīgus Ziemassvētkus,

veiksmīgu Jauno 2004. gadu!

Lai Jaunajā gadā Jums izdodas

realizēt skaitākos sapņus

un drosmīgākās idejas.

Lai nekad nepiekrūst lietas,

ko never nopirkst par naudu —

mīlestība, saticība, veselība,

līdzcilvēku sapratne un cieņa!

Vārkavas novada dome

Vārkavas novada dome saviem

iedzīvotājiem novēl gaišus un

priecīgus Ziemassvētkus,

veiksmīgu Jauno 2004. gadu!

Lai Jums silti un mīli

Ziemassvētki! Drošību un

veselību Jaunajā gadā!

Vienmēr laipni gaidīti Preiļos,

Brīvības ielā 76 (blakus CSDD),

tālr. 5307038.

Ziemassvētkos cilvēci piedzīmst
gaisma,
Kas nes sevī līksni, labestību un
tīcību.

Lai šī gaisma staro mūsu visu sirdīs,
Uzturēdamā mieru un saskaņu!

Novēlam gašus Ziemassvētkus un

baltām domām un labiem darbiem

svētītu Jauno gadu!

Valsts ieņēmuma dienesta

Latgales reģionālās iestādes vārdā

direktore Vanda Gurkovska

Preiļu rajona padome

NACIONĀLĀS ZINAS

Eiropas cilvēks Latvijā - Māris Verpakovskis

Par 2003. gada Eiropas cilvēku Latvijā atzīts Latvijas futbola valstsvienības uzbrucējs Māris Verpakovskis. Šim titulam Latvijā bija nosaukti 63 kandidāti, kopā saņemti 844 balsojumi. Visvairāk bija balsots par Latvijas ārietiņu ministri Sandru Kalnieti, dzēznieci Māru Zālīti, bijušo Eiropas integrācijas biroja direktoru Edvardu Kušneru un bijušo Eiropas integrācijas biroja informācijas departamenta vadītāju Lindu Jākobsoni.

Eiropas Kustības Latvijā rīkotajā aptaujā tiek noskaidrots cilvēks, kurš aizvadītājā gadā visvairāk tuvinājis Latviju Eiropai un Eiropu Latvijai. Māris Verpakovski apsveica Marija Naumova, kas bija 2002. gada Eiropas cilvēks Latvijā.

Nākamgad prognozē 7% iekšzemes kopprodukta pieaugumu

«Ekonomistu apvienība 2010» prognozē, ka iekšzemes kopprodukta pieaugums salīdzinošās cenās Latvijā 2004. gadā būs 7%, ziņo BNS. Šī prognoze pamatojas uz pieņēmumu, ka Latvijas ekonomikā turpināsies izaugums, turklāt Latvijas iestāšanās Eiropas Savienībā pāvērs iespēju izmantot Eiropas Savienības fondu naudu, kā arī palielinās investoru drošību, uzskata apvienība.

Valdība, izstrādājot nākamā gada budžetu, vadījās no prognozējamā iekšzemes kopprodukta pieauguma 6% apmērā. 2002. gadā iekšzemes kopprodukts palielinājās par 6,1%, bet šā gada deviņos mēnešos – par 7,4%.

Latvijā novembrī otra augstākā inflācija

Starp visām Eiropas Savienības kandidātvalstīm Latvijā novembrī, patēriņa cenām kāpjot par 0,5%, bijusi otra augstākā inflācija, liecina «Eurostat» dati. Vēl augstāks patēriņa cenu kāpums bijis Ungārijā – 0,7%. Lietuvā inflācija bija 0,4%, bet Igaunijā 0,1% deflācija.

Gada laikā kopumā Latvijā patēriņa cenas ir kāpušas par 3,7%, bet visaugstākā inflācija bijusi Slovākijā – 10,2%, toties Igaunijā patēriņa cenas pieaugašas par 1,2%, bet Lietuvā bijusi 0,9% deflācija.

Izturīgais Jelgavas dzērājs

Pazīstamās britu ziņu aģentūras BBC NEWS uzmanības lokā nonākusi informācija par 40 gadus veco jelgavnieku Igoru, kurš izdzīvojis par spīti tam, ka viņa asinīs mediki konstatēja 7,22 promiles alkohola. Kā zināms, jau četras promiles tiek uzskaitītas par nāvējošu alkohola devu. Ziņu aģentūra norāda arī Igora teikto, ka viņš dzēris tāpēc, ka viņu pametusi sieva, bet sievie viņu pametusi tāpēc, ka viņš dzēris.

Sinoptiķi sola drēgnus un drūmus Ziemassvētkus

Biezū sniega kārtu Ziemassvētkos sinoptiķi nesola, pagaidām sniega vietā no debesīm nāks slāpdrankis. Gaiss gan kļūsot aukstāks, trešdienas naktī Vidzemē un Latgalē pat minus 13 grādi, bet ceturtdienas naktī iespējama pat temperatūras pazemināšanās līdz minus 18 grādiem. Latvijas rietumu krastā laiks kļūs siltāks, temperatūra nebūs zemāka par minus 5 grādiem. Jau piekt Dieni kļūs pavisam silti, gaidāms slāpīs sniegs, gaisa temperatūra būsot ap 0 un plus 1 grādu.

Sagatavoja L.Kirillova

NOVADNIEKS

Redaktore Tamāra Elste

Pasūtījuma indekss 3033.

Reģistrācijas apliecība nr. 000701018.

Izdevējs – SIA «Novadnieks. Redakcija».

Redakcijas adrese: Brīvības ielā 14, Preiļi, LV-5301.

Elektroniskais pasts: novadnieks@axel.lv

Tālr. 1-53-07056, mob. tel. 9410288 (redaktorei),

1-53-07057 (reklāmas un sludinājumu pieņēmšana),

1-53-07058, 1-53-07059 (žurnalistiem). Faks 1-53-07057.

Par sludinājumu saturu atbild to iesniedzējs.

Laikrakstā publicētie materiāli ne vienmēr atspogulo redakcijas viedokli.

Pārpublicējot atsaucē uz «Novadnieku» obligāta.

Laikraksts iespiests SIA «Latgales druka» Rēzeknē.

Mājas lapa internetā: www.novadnieks.lv

Laikraksts iznāk astoņas reizes mēnesī (trešdien, sestdien).

DER ZINĀT

Kreditprocentu likmes, naudas tirgus indeksi

Laikraksts «Novadnieks» turpina uzsākt jaunu rakstu sēriju, kas fokusējas uz notiekošajām saimnieciskajām aktivitātēm gan Latvijā, gan Preiļu rajonā, apskatot ekonomiskos un biznesa vadības procesus, uzņēmējdarbības tiesiskās atiecības un citus saistītos procesos.

Projekts ir tapis sadarbībā ar SIA «Novadnieks. Redakcija» administratīvo pakalpojumu centru. Raksti tiek publicēti laikrakstā «Novadnieks» un Internetā mājas lapā www.novadnieks.lv divreiz mēnesī trešdienas laikraksta numuros.

Lepriežējās publikācijas 3., 17. septembra, 1., 15. oktobra, 5., 26. novembra un 10. decembra numuros.

Sekundārajā naudas tirgū aizņēmuma procentu likmju līelumam un formai ir liela nozīme patērtējā pieprasījumam pēc komercbanku piedāvātajiem kredīta pakalpojumiem. Jo zemāka procentu likme un skaidrāki atmaksas, iespējams riska faktori, jo lielāka interese par naudas aizņemšanos. Pēdējo gadu laikā Latvijā, pateicoties sīvai banku konkurenci un dažadiem ārējiem faktoriem, vērojama kredītu procentu likmju samazināšanās tendence, kas veicinājusi kopējo komercbanku kredītportfela pieaugumu.

Atgriežoties pie procentu likmju raksturojuma — banku praksē tiek lietotas divas aizņēmuma procentu klasifikācijas formas: fiksēta un peldošā. Parasti bankas aprēķina un piedāvā bāzes likmes gan fiksētājai, gan peldošajai likmē kā iespējamās alternatīvas patērtējājam.

Jebkuras komercdarbības galvenais mērķis ir gūt peļņu. Komercbankas šajā ziņā nav izņēmums un koncentrējas katrā kredīta piešķiršanas daļām segt savus izdevumus, risku garantijas un saņemt peļņu.

Fiksētā procentu likme tiek

definēta uz noteiktu termiņu, kas tiek atrunāts aizdevuma līgumā. Šajā laikā likme ir ne mainīga, bet pēc termiņa noteikumā tā tiek pārskatīta un noteikta atkārtoti atkarībā no naudas cenas nacionālajā un pasaules starpbanku tirgū. Piemēram, ja aizdevuma līgums tiek noslēgts uz 15 gadiem, tad atkarībā no bankas noteiktajiem atkārtotajiem procentu likmes pārskatīšanas termiņiem, likme var mainīties 3 līdz 4 reizes. Nevar ilgtermiņā prognozēt, vai likmes mainīties uz augšu vai uz leju. Parasti fiksētā procentu likme ir augstākā par peldošo, tā kā iekļauj sevi likmju LIBOR un RIGIBOR izmaiņu dinamiku, inflācijas risku garantijas, kredīta valūtas devalvāciju u.c..

LIBOR un RIGIBOR ir naudas tirgus koeficienti, kas raksturo viņu reizi un darbojas līdz aizņēmuma līguma darbības termina beigām. LIBOR un RIGIBOR mainās katru dienu, sakārā ar ko pieaug vai samazinās peldošās likmes līelums. Kredīta likme atkarībā no mainīgās daļas tiek regulāri

pārskatīta — parasti reizi 3 vai 6 mēnešos. Līdz ar to, protams, pastāv iespēja, ka laika gaitā mainīgā likme nebūs tāda pati kā līguma darbības sākumposmā.

Kuru no šim liknēm izvēlēties, tas ir jūsu pašu iespēju un vēlmju jautājums, jo daži cilvēki būs gatavi riskēt, kamēr citi būs gatavi maksāt vairāk, lai tikai izvairītos no jebkāda veida riska. Līdz ar to nav viejas absolūti pareizās atbildes, ka jāizvēlas tikai viens likmju veids. Galvenais, lai jūs redzētu un izprastu atšķirību starp šīm liknēm, lai nesaņemtu nepatikamu pārsteigumu jau pēc līguma noslēgšanas.

Nākamajā reizē par banku kredītu piedāvājumu izmaksām un vidēja statistiskā kredītnēmēja — privātpersonu raksturojums.

M.sc.soc. Āris Elsts.

aris.elsts@novadnieks.lv

P.S. Gada izskanā griebētums pateikties par pozitīvām atsauksmēm un interesē par maniem veidotajiem materiāliem. Nākamais gads Latvijas ekonomikai solās būs izaicinājuma gads, kur zināšanām, iemānām un kvalifikācijai būs liela nozīme. Esiet moži, izmantojiet dotās iespējas un vairojiet dzīvesprieku un bagātību.

Svētītus Ziemassvētkus un ražīgu jauno 2004. gadu!

Ar jautājumiem par projektu sagatavošanu, vadīšanu un citiem uzņēmējdarbības vadības jautājumiem lūdzu griezties SIA «Novadnieks. Redakcija» administratīvo pakalpojumu centrā Preiļos, Brīvības ielā 14. Tālr. 5307056.

Kāpēc jūs lasāt «Novadnieku» un kas tajā visvairāk piesaista?

JĀNIS PASTARS,
Unibanka Preiļi filiāles
pārvaldnieks:

— Esmu «Novadnieks» lasītājs jau vairākus gadus desmitus, tā ir sava rajona avize un arī paliks kopā ar vietējiem iedzīvotājiem. Avīzē vērojamas pozitīvās pārmaiņas. Lepriežina pēdējā laikā uzsāktā rakstu sērija par ekonomiku un biznesa vadības procesiem, uzņēmējdarbības tiesiskajām attiecībām un par tautsaimniecību kopumā.

Vienmēr ar apbrīnu uztver avīzes žurnālistu darbu. Avīzes veidotāji skaita ziņā nelielais kolektīvs prot un spēj aptvert visas tēmas. Apbrīnoju, kā žurnālisti spēj iedzīlināties visdažākajās dzīves nozarēs un par tām uzrakstīt. Tomēr reizēm, manuprāt, atsevišķi uzņēmumi ir nepelnīti aizmirstī, par tiem neparādās informācija, savukārt par dažām citām jomām tiek rakstīts biežāk.

INĀRA KALVĀNE, AKB
«Baltijas Tranzītu banka»
Līvāni filiāles direktore:

— Ir ļoti patīkami lasīt par mūsu rajonu kādā no centrālajiem preses izdevumiem, tomēr «Novadnieks» žurnālistiem, augstu vērtēju viņu profesionālītati. Avīzē informācija tiek pasniegta skaidrā, saņotamā valodā gan augstā ranga vadītājam, gan vienkāršam rajona ledzīvotājam. Vienmēr ar interesē iepazīstos, kas notiek pilsētā un pagastos, it sevišķi, ja informācija attiecas uz manu dzimto novadu — uz Aglonas pagastu. Patīk lasīt trešdienas intervijas. No profesionāla viedokļa interesējos arī par reklāmu, jo lietderīgi zināt, ko piedāvā citas bankas.

EVGENIJA LEONOVIČA,
Hipotēku bankas Preiļi
nodāļas vadītāja:

— Mani interesē dzīve dzīmājus, savā pagastā, savā rajonā. Ikdienas darbā es bieži tiekšos ar avīzes «Novadnieks» žurnālistiem, augstu vērtēju viņu profesionālītati. Avīzē informācija tiek pasniegta skaidrā, saņotamā valodā gan augstā ranga vadītājam, gan vienkāršam rajona ledzīvotājam. Vienmēr ar interesē iepazīstos, kas notiek pilsētā un pagastos, it sevišķi, ja informācija attiecas uz manu dzimto novadu — uz Aglonas pagastu. Patīk lasīt trešdienas intervijas. No profesionāla viedokļa interesējos arī par reklāmu, jo lietderīgi zināt, ko piedāvā citas bankas.

Vēlētos, lai būtu kāda lappuse,

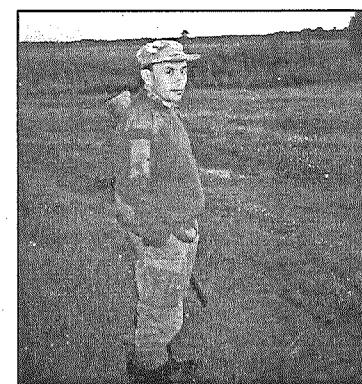

ELITA JERMOLAJEVA,
Preiļu rajona padomes
attīstības plānošanas
nodāļas vadītāja:

— Liekas, «Novadnieks» var atrast visu nepieciešamo informāciju — gan par valsts aktualitātēm, gan vietējiem notikumiem. Lepriežina intervijas ar rajona cilvēkiem, tie ir vienreizēji strādīgi, gudri, talantīgi. Žēl, ka šīs intervijas nav pieejamas plašākai Latvijas sabiedrības daļai, jo lielājos laikrakstos vairāk raksta par skandāliem un nebūšanām. Svētīga ir ideja apbrāukt rājona nomales, raksti par invalidu ikdienu. Sabiedrībai ir jāzina patiesība par šo cilvēku stāvokli. Kopā ar jums pārdzīvoju, kā jaunieši atlāj rājona laukus, lai gan arī seit var atrast darba piedāvājuma iespējas (par to vairāk būtu jāpadomā vietējo pāsvaldību deputātiem). Ľoti vajadzīga ir arī informācija par projektu rakstīšanas iespējām un par finansējuma piesaisti no Eiropas Savienības fondiem.

TREŠDIENAS INTERVIJA

3.

VLADIMIRA PRISJAGINA mājas šovakar svētku eglītes un svecīšu smarža jauksies kopā ar viņa dzīvesbiedres Lidijs, pedagoģes un labas kulināres, gatavoto gardumu aromātu. Kopā ar mammu un tēti svētvakara mieru izbaudīs dēli: astotklasnieks Jānis un topošais amatnieks Āris.

Eglīti Vladimirs būs pārnesis īpašu, jau sen noskatītu, jo kurš cits vēl tik labi pārzina rajona mežus kā Preiļu virsmežniecības medību uzraudzības un ugunsapsardzības inženieris.

● Vladimiri paziņas nereti apskauž par to, ka viņa tiešais darbs – pārzināt medības un valasprieks — medīt ir tik cieši saistīti.

Vissvarīgākais – kārtīgi padarīts darbs

— Spricēt pēc jūsu profesijas, bērnību esat pavadijis ciešā tuvībā ar dabu.

— Esmu dzimis Līvānos, bet bērnību līdz skolas vecumam, kā arī brīvlaikus pēc tam pavadijis pie saviem vecvecākiem Jēkabpils rajonā. Vectēva mājas atradās mežā vidū, skaistā vietā. Kaimiņu nebijā. Tāpēc nebija vienaudžu, ar ko man spēlēties, taču apkārt mūžieni bija mežstrādnieki, mednieki, mežsargi. Acīmredzot, es bērnībā uzņēmu sevī visu, kas saistīts ar mežiem un to kopšanu. Mans vectevis 40 gadus bija nostrādājis par meža strādnieku.

Manas mātes darba mūžs pagāja aptiekā, viņa bija farmaceite, bet tēvs strādāja stikla fabrikā.

Tomēr jaunībā mežkopja prōjiju neizvēlējos. Diezgan ilgus

gads, līdzīgi, ādāju meliorācijas sistēmu autocoletņa mašīnists. Tā arī meži pievilkā. Daļēji es šo interesi apmierināju medībās, kā arī ogojot un sēnojot.

— Ar ko atmiņā palikuši meliorācijas nozarē pavadītie gadi?

— Strādājot meliorācijas sistēmā, viss Preiļu rajons tika izbraukāts krustām šķērsām, pamatīgi iepazīti lauki. Meliorācijas sekas bija ne tikai lauku augļības uzlabošana, bet arī sagrautās viensētas un gadsimtos izveidotās vides sabojāšana.

Patlaban vērojama cita parādība. Meliorētie un kādreiz iekoptie lauki aizaug ar krūmiem un mežu.

— Ar laiku nonācāt pie atziņas, ka bez mežiem vairs nevarat attīstīt?

— Radās izdevība sākt darbīzsgara amatā Līvānu mežnieku. Tas bija 1991. gadā. Man nebija atbilstošas izglītības, tāpēc neklātienē mācījós Ogres mežsargu skolā.

2000. gadā janvārī tiku uzaicināts strādāt uz virsmežniecību pārreizējā amatā. Lai mans zināšanu līmenis atbilstu jaunajiem pienākumiem, iestājos Jelgavā Lauksaimniecības universitātes neklātienē. Esmu tīcis līdz 3. kursam.

— No jūsu daudzajiem amata pienākumiem kā svarīgāko minējāt mežu ugunsapsardzību. Kas jums sajāj jomā jāveic?

— Darbs mežos ugunsdrošības jomā sākas februārī un martā, kad gatavojamies ugunsbīstamajam periodam. Notiek dokumentācijas kārtotie komandas vasaras sezona, kas piedalās ugunsgrēku dzēšanā un ierobežošanā. Pirms ugunsne drošības sezonas tiek pārbaudīti un sakārtoti uguns novērošanas tornī. Preiļu rajona teritorijā tādi ir četri. Ziemas periodā sezonas darbam sagatavojam arī transporta līdzekļus – četras ugunsdzēšamās mašīnas. Pa vienai no tām ir Preiļi un Aglonā, divas – Līvānos.

Kad sākas ugunsbīstamais periods, darba ir daudz vairāk, jo jaorganizē tiesā mežu apsardzību un ugunsgrēku dzēšanu, ja tie, nedod Dievs, ir izcēlušies.

Šī gada vasara, salīdzinot ar iepriekšējo, bija samērā mierīga.

Valsts mežos nācas dzēst tikai trīs ugunsgrēkus nelielā platībā. Ugunsgrēki biežāk izcēlās privātajos mežos. Tomēr bija ļoti daudz kūlas ugunsgrēku. Savukārt 2002. gada vasara palikusi atmiņā ar ļoti lielu un ilgstošu meža ugunsgrēku Rožkalnu pagastā. Ar uguni cīnījāmies apmēram divas nedēļas. Plašs ugunsgrēks bija izcēlies arī Turku pagastā. Šie notikumi prasīja daudz enerģijas un nervu.

Atbildība par meža pasargāšanu no uguns ir kopejā lieta katram no mežniecībā strādājošajiem – mežsargiem, mežzīniem, virsmežzinim un visiem pārējiem. Uguns dzēšanā visi strādā pašāliedzīgi un nežēlojot spēkus. Uguns stihija ir nežēliga un briesmīga, tā nav prognozējama. Dzēšanā mēs varam pielietot vienu vai otru paņēmienu, bet uguns izplatās strauji, spēj pēkšņi mainīt virzienu un apdraudēt jau pavisam citā vietā. Tā ir bīstama cīņa. Dzēsējiem jāsargās ne tikai no apdegšanas, bet arī no saindēšanās ar dūmiem.

— No mežu ugunsgrēkiem, šķiet, nav pasargāta nevienna valsts pasaule, lai cik civilizēta tā nebūtu.

— Jā, tā tas ir. Iespējams, ka pati daba daļēji regulē šo procesu, jo tai ir nepieciešami, lai mežs atjaunotos. Esmu redzējis, kā izdegūs meža gabals pēc pāris ga diem atjaunojas, tajā iesējas un uzdzīgst jaunie kociņi. Diemžēl mežu ugunsgrēki rada lietus materiālos zaudējumus, jo iet bojā kokmateriāls, bet līdz jauno koku izaugšanai jāgaida gadu desmiti. Ugnī iet bojā dzīvnieki.

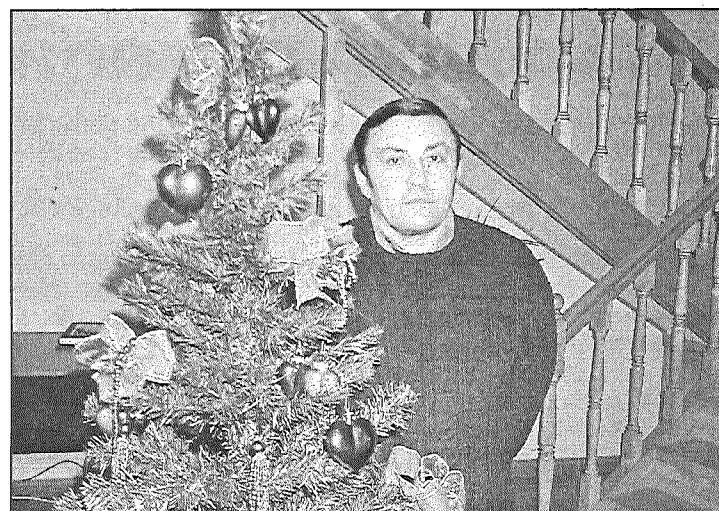
Esmu redzējis satricēšas ainas pēc kūlas dedzināšanas. Gadās izbraukt uz vietu, kur pamanīti dūmi. Izrādās, tur cilvēks dedzina kūlu. Dodies pie viņa pa nodegušo platību, bet zem kājām sadeguši eži, sadegušas vārdes, putniņi perēklīti. Tas ir cietsirdīgi un nav normāli! Daba ir atmodusies, visi dzīvniecīni atstājuši savas ziemmošanas vietas, bet viņus sagai da cilvēku radītā nāve.

Ugunsgrēki ir cilvēku neuzmanības sekas, bet diemžēl nereti notiek arī launprātīga dedzināšana. To var noteikt pēc tā, ka degšana sākusies vienlaicīgi vairākās vietas.

— Pastāstiet, lūdzu, kādi ir jūsu pienākumi kā medību saimniecības uzraudzītājam. Un vai uzraudzītie – mednieki un viņu medījamie objekti – ir sabalansētās proporcijās?

— Šajos pienākumos, pirmkārt, ietilpst pati medību uzraudzība: malu medību apkarošana, profilaktiskās pārbaudes, tas ir, mednieku kolektīvu pārbaudes medību sezonas laikā, — to dokumentācija, drošības tehnikas un citu medību noteikumu ievērošana.

— Kādā veidā notiek meža dzīvošās «tautas» skaitīšana? Kā jūs zināt, kurš zaķis vai stirna jau pieskaitīta, bet kura – ne?

● Vladimirs Prisjagins šoreiz pie citu sarūpētās eglītes – redakcijā «Novadnieks». Ziemassvētki ir klusuma, pārdomu un cilvēkiem savstarpējas piedeošanas laiks, teica Vladimirs. Viņš vienmēr tiecīs dzīvot tā, lai pašam par savu rīcību nebūtu kauns un lai nebūtu kauns dēlu priekšā. Tāpēc Vladimiram vissvarīgākais dzīvē šķiet kārtīgi padarīts darbs. Foto: M.Rukosuvevs

● Prisjaginiņu ģimenes albumā neiespējami atrast fotogrāfiju, kurā visa ģimene būtu kopā. Kāds no viņiem allaž fotografē. Šoreiz tēti Vladimiru, mammu Lidiiju un brāli Āri viņa 9. klases izlaidumā iemūžinājis jaunākais ģimenes loceklis – Jānis.

vojošās «tautas» skaitīšana? Kā jūs zināt, kurš zaķis vai stirna jau pieskaitīta, bet kura – ne?

— Protams, tas nenotiek tik precīzi, lai būtu zināms ktrs meža dzīvnieks. Tādas skaitīšanas metodes pasaulei nav un diezin, vai būs. Lietojam vairākas citas dzīvnieku skaitīšanas metodes – ar izdzīšanu, ar lenķšanu un ar divkāršo lenķšanu, kā arī pēc atstāto ekskrementu kaudzītēm, ko uzskaitām uz 15. aprīli. Ziņas tiek vāktas, aptaujājot mednieku kolektīvus, jo tie bieži dodas medībās un zina, cik zvēru viņu teritorijā. Šādas ziņas sniedz arī mežsargi. Dati tiek apkopoti un analizēti. Vērojams, ka pēdējā laikā palielinās pārnadžu skaits. Bet, piemēram, zaķu populācija pat nedaudz samazinās.

— Tiektoties ar lauku iedzīvojājiem, viņi nereti kritiski izteikušies, ka mednieki darbojas tikai no sev izdevīgām pozīcijām, bet, piemēram, par lapsām, kas nodara kaitējumus mājsaimniecībām, neliekas ne zinīs. Ko jūs viņiem atbildētu?

— Jā, tā ir problēma. Visu no-

pašapliecināšanās, bet daļēji arī vēlme pēc asām izjūtām. Par to nācīs pārliecītības, sastopīties ar malomedniekiem. Diemžēl mūsdienā malomednieki ir ļoti labi apbrūnoti, ar labiem ieročiem, sakaru līdzekļiem un labām mašīnām, un tālu no tiem, kuri kādreiz laukos, meža malā dzīvojami, kaut ko nomēdīja savu uzura papildināšanai. Laikam līdzi malu medniecība mainījusies pašā būtībā.

— Droši vien, lieki jautāt, vai arī pats medījat?

— Mani paziņas un draugi nereti teikuši, ka man gan ir labi, jo tiešais darbs saistīts ar hobiju. Neeesmu pārliecīnāts, ka es to pilnīgi droši varētu apgalvot. Ja ar to nākas noņemties katru dienu, nekā aizraujoša neredu.

Protams, nav maznozīmīgs medību procesa iznākums – galas ieguve, tomēr uzskatu, ka vēl nozīmīgāks par to ir pats notikums. Katram mednieku kolektīvam ir savas tradīcijas. Medības nav tikai dzīvnieka nogalināšana. Tās nozīmē arī biotehnisko pasākumu veikšanu: dzīvnieku aizsardzību, ligzdošanas vietu aizsargāšanu un tamlīdzīgas rūpes par meža faunu.

Medības ir vajadzīgas no tāda viedokļa, ka ar to palīdzību tiek regulēts dzīvnieku skaits mežā. Pretējā gadījumā to skaits palieeinātos, tas nestu pārāk lielus zaudējumus gan lauksaimniecībai, gan mežsaimniecībai. Cilvēki gadītu laikā ir pārāk dziļi ienākuši šajā procesā, un to vairs nevar atlāt pašplūsmā.

— Ko jūs kā mežu patologs varat teikt par mūsu mežu veselību?

— Nekas traģisks nav. Ir bijuši periodi, kad izplatās kaitēkļi, kuri ir jāapkaro. Patlaban, par laimi, nekādas invāzijas mežos nav. Daudz dzīvnieku bojātu koku, tomēr normas robežās.

Mežus ārstē, izcērtot slimās teritorijas, lai slimības neizplatās tālāk.

— Kuras vietas Preiļu rajonā jums vistikamākās?

— Grūti atbildēt. Katra rajona vieta ar kaut ko ir ievērojama. Personīgi man ļoti patīk purvi. Šī vide ir vismazāk skarta. Tas ir isticas dabas brīnumi. Vislabāk purva skaistumu izbaudīt rubenū medībās. To riesti notiek purvos aprīlī, maijā. Viss plaukst, smaržo, cejas saule, tev apkārt viss skan, svilpo un dzied, rosās, — tas ir fantastiski.

— Mani neatstāj sajūta, ka meži pamet cilvēkus un aiziet nebūtībā. Tāpēc, ka visbiežāk mūsdienā mežu redzu nedzīvu, nozāģētu stumbru veidā bez zariem un lapām, milzīgās mašīnu kravās aizbraucot garām pa ielu, vai arī saimātus zāģskaidu kaudzēs ganādz līdz debesīm.

— Domāju, ka mežs būs vienmēr. Taču pilnīgi iespējams, ka vērtīgāko sugu vietā mežos būs mazvērtīgākās, jo mežu īpašnieki mežus biežāk atjauno ar lētākajām sugām.

L.Rancāne

Ar Kultūrkapitāla fonda atbalstu iegūst grāmatas

Piedaloties Kultūrkapitāla fonda projektā «Jaunu grāmatu un citu izdevumu iegāde publiskajām bibliotēkām», 2003. gadā Pelēču bibliotēka ieguva savā īpašumā 77 grāmatas par 224 latiem. Tika saņemta gan dailliteratūra, gan vārdnīcas, enciklopēdijas un cita nozaru literatūra. Tas bija liels finansiāls atbalsts pagasta bibliotēkai, deva iespēju piedalities projektos un papildināt bibliotēkas resursu krājumus ar jaunāko oriģinālliteratūru, nozaru literatūru un latgaliešu literatūru.

Bibliotēka tagad vairs nav tikai vieta, kur apmaiņit grāmatas. Bibliotēka ir ceļš uz izglītību, informāciju, kultūru, saturīgu brīvā laika pavadīšanu. Lai to visu sasniegtu, nemītīgi jāpapildina bibliotekas krājumi, jāizmanto visas iespējas, lai nodrošinātu ar jaunām grāmatām, žurnāliem un citu uzzīnas literatūru dažādām vecuma grupām. Tādas iespējas arī piedāvāja Kultūrkapitāla fonds.

Divu gadu laikā Pelēču bibliotēka ir iesaistījusies divos Kultūrkapitāla fonda projektos. Viens no tiem bija jau minētais projekts «Jaunu grāmatu un citu izdevumu iegāde publiskajām bibliotēkām», bet otrs — bērnu literatūras centra organizētais bērnu lasīšanas veicināšanas projekts «Bērnu ūrija».

Ar katru gadu pieauga bērnu interese lasīt. Projekta «Bērnu ūrija» ietvaros saņēmām 28 grāmatas četrām vecuma grupām: 1.-2. klasei, 3.-4. klasei, 5.-7. klasei un 8.-9. klasei, kā arī plakātus, uzlīmes un pildspalvas ar Bērnu ūrijas logo. Pelēču bibliotekas 18 ūrijas eksperti lasīja grāmatas, diemžēl ne visiem pietika izturības un apņēmības izlasīt visas, seši eksperti līdz finišam netika. Toties pārējie bija cītīgi lasītāji. Komisija, izvērtējot anketas, par labākajām atzina Līgas Štaigeres, Daira Štagera, Edites Šnepstes, Kristīnes Šnepstes, Madaras Ľakstas pārdomas un vērtējumus. Visas bērnu izlasītās grāmatas bibliotēkā veidojis izstādi.

Visiem Pelēču bibliotekas lasītājiem jaunajā gādā novēlu pārliecību tam, ko darāt, tīcību tam, ko varat un apņēmību paveikt iecerēto, veselību, satīcību ģimenē. Lai jūsu cerības piepildīs!

O.Podscočija,
Pelēču bibliotekas vadītāja

PREIĻU NOVADA DOMĒ

Turpinājums. Sākums 20. decembra numurā.

Piešķira vienreizēju pabalstu

Pieņems lēmums piešķirt Preiļu iedzīvotājam Artim Utinānam vienreizēju pabalstu 100 latu apmērā daļēji mācību maksas segšanai no novada domes sociālā dienesta budžeta līdzekļiem. Deputāti nēma vērā to, ka Artis ir invalīds kopš dzimšanas.

Dzēsis nekustamā īpašuma nodokļa parādus

Sakarā ar to, ka zemes lietotāji miruši un zeme ieskaņīta valsts brīvo zemu fondā, nolemts dzēst nekustamā īpašuma nodokļa parādus Aizkalnes un Preiļu pagasta teritorijā, kur nodokļa parāda summas ir attiecīgi 58,45 un 144,81 lats.

Lemj par zemes piešķiršanu lietošanā

Novada domes deputāti izskatījuši 12 personu iesniegumus par zemes piešķiršanu pastāvīgā lietošanā ar izpirkšanas tiesībām no brīvajām valsts zemēm. Dažāda lieluma zemes gabali piešķirti Aizkalnes pagasta Apšiniekos, Pelečankā, Dublinieku un Jegorišku ciemā, Babros, Kalvānos, Raimpolē un Ivārišos. Zemes gabaliem piešķirtais lietošanas mērķis ir lauksaimniecība.

Apstiprina apsekošanas kārtību

Domnieki izskatīja un apstiprināja Preiļu novada domes juridiskās daļas izstrādāto projektu «Kārtība, kādā Preiļu novada domes sociālais darbinieks veic ģimeņu apsekošanu». Tika nemīti vērā arī novada bāriņtiesas priekšlikumi. Šie noteikumi izstrādāti saskaņā ar Ministru kabineta attiecīgajiem noteikumiem par trūcīgo ģimeņu sociālās pāldzības pabalstu un trūcīgo ģimeņu materiālā stāvokļa novērtēšanu.

Labojums

Preiļu novada domes 16. decembra sēdē domnieki, izskatot jautājumu par jaunas automašīnas iegādi, laboja sagatavoto lēmumprojektu un vienbalsīgi nolēma, ka rīkos konkursu jauna automobila iegādei uz lizinga. Tas būs sedans ar priekšējo piedziņu, ABS un kondicionieri, nevis limuzīnklasses automobilis, kā bija teikts lēmumprojektā.

Pēc Preiļu novada domes sēdes materiāliem sagatavoja L.Kirillova

INFORMĀCIJA

Uzvara apsveikumu konkursā valsts mērogā

Latvijas bērnu zīmējumu konkursā «Sveicam prezidenti Ziemašvētkos!» Preiļu bērnu mūzikas un mākslas skolas mākslas nodalas audzēknim VLADISLAVAM JEVDOKIMO-VAM piešķirta pirmā vieta. Atzinīgi novērtēts arī Preiļu novada kultūras centra mākslas studijas «M» audzēknes BEĀTAS PETROVAS-KOLOSO-VAS zīmētais apsveikums. Vladislavam piedāvājās laureātu godināšanā Jaunpilī.

Kā atzina mākslas peda-

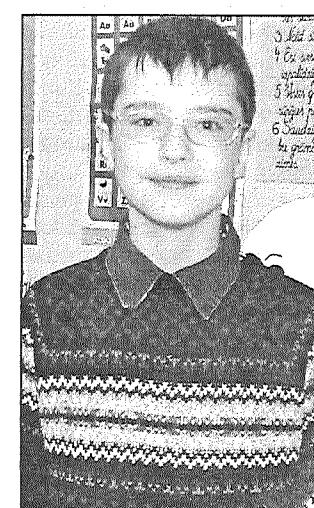
goģe Marianna Abricka, zīmējumu vērtēšanas komisija bijusi pārsteigta par Latvijas bērnu milzīgo atsaucību, piedaloties konkursā. Starp daudziem izciliem darbiem Preiļu bērnu zīmējumiem dota priekšroka tādēļ, ka perfekti ievēroti konkursa noteikumi, kuros bija prasība darbus izpildīt uz konkrētas firmas papīriem. Kvalitatīvi veiktais darbs un konkursa noteikumu ievērošana nesusi pānākumus.

Tomēr arī preiļieši izpelnījās pārmetumu, jo konkursam bija aizsūtījuši vairāk zī-

mējumu nekā noteiktos piecus.

● Preiļu 1. pamatskolas 4.c klases audzēknis Vladislavus Jevdokimovs apsveikumā Valsts prezidentei uz zīmējības svečīti ar skujīnām, sniegavīru un tagad jūtas priečīgs, ka viņa darbs vērtētājiem ir patīcis. Vladislavam padodas arī citi mācību priekšmeti, bet vislabāk patīkot dabas skatu zīmēšana.

Foto: M.Rukosujevs

Pateicas brīvprātīgajiem

Latvijas Brīvprātīgo centrs uz sarīkojumu Rīgā, Mencedorfa namā, aicināja aktīvākos brīvprātīgos sabiedrisko organizāciju palīgus no visas valsts. Arī Līvānu fonda «Baltā māja» jau vairākus gadus pēc kārtas uz šo sumināšanu izvirza savus atsaucīgākos palīgus. Šogad fondu pārstāvēja Biruta Mazure un Marija Kalniņa.

Abas brīvprātīgās fondā darbojas kopš 2002. gada. Savus pienākumus viņas veic ar lielu atbilstības sajūtu, aktīvi iesaistās sabiedriskajā dzīvē.

Biruta Mazure vada liniju nodarbības, bet Marija

Kalniņa sniedz konsultācijas pa bērnu un jauniešu uzīcības telefonu.

Brīvprātīgo sarīkojumā tiek pasniegti atzinības raksti par sabiedrības labā ieguldīto darbu, kā arī nelielas dāvanaņas. Sarīkojuma dalībnieki varēja noklausīties ļauku dzēze mūzikas koncertu.

Arī Līvānu fonda «Baltā māja» izveidojusies tradīcija katru gadu decembrī rīkot šāda veida pasākumu saviem brīvprātīgajiem un pateikties par ieguldīto darbu. Pašlaik fonda darbojas 128 brīvprātīgie, kuri veic dažāda rakstura darbus. Sarīkojuma cīmiņi noklausījās koncertu Ziemassvētku noskaņā, saņēma dāvanaņas, pacienājās ar svētku kliņģeri.

● Līvānu fonda «Baltā māja» aktīvās brīvprātīgās palīdzīzes Marija Kalniņa (no kreisās) un Biruta Mazure Latvijas brīvprātīgo darbinieku tikšanās laikā Mencendorfa namā.

Noslēgusies akcija «Grāmata no sirds»

6000 grāmatu, 500 ziedotāji, — ar šādu rezultātu noslēdzās labdarības akcija «Grāmata no sirds», kuru organizēja Līvānu fonda «Baltā māja».

Akcijas rīkotāji pat nebija cerējuši uz tik plašu ieinteresētību un atbalstu. Tādā iestājās ne tikai Līvānu novada, bet arī Jersikas pagasta iedzīvotāji. Sainūs ar grāmatām nesa skolēni, pusmūža cilvēki un veci ļaudis. Pārvarsā tā bija dailliteratūra, bet pa starpām gadījās arī vārdnīcas un nozaru literatūra, izdevumi latviešu, krievu un angļu valodā.

Grāmatas vispirms nonāca savāšanas punktos, kas bija ierīkoti Pastariņa skolā, Sarkanā Krusta telpās un

«Baltajā mājā».

Saziedotās grāmatas tika sašķirotas atsevišķi pa valodām, atsevišķi atdalot bērnu grāmatas. Ar Preiļu un Jēkabpils rajona padomes sagādāto transportu dāvinātās grāmatas tika nogādātas to jaunaiem īpašniekiem. 2500 grāmatas aizvestas uz Jēkabpils cietumā. Pārējās nonāca pie Aglonas lauku slimnīcas pacientiem, Jēkabpils rajona Viesītes veco ļaužu pansionātā, Aglonas internātvidus-skolā un Rudzātu speciālajā internātskolā.

Ar savu līdzdalību akcijā «Grāmata no sirds» Līvānu novada un Jersikas pagasta iedzīvotāji sagādāja prieku daudziem citiem cilvēkiem.

● Akcijā «Grāmata no sirds» ar dāvinājumiem piedalījās gan mazi, gan lieli Līvānu novada iedzīvotāji.

KOLEKTĪVS TUVPLĀNĀ

5.

● 1999., 2000. un 2002. gada sporta spēlēs.

Ik dienu – ar laipnību un smaidu pret cilvēkiem

Ar lielu pārliecību uzdrošinās teikt, ka ēku Preiļos, A.Paulāna ielā 3a zina praktiski visi mūsu rajona pieauņušie iedzīvotāji. Kopš 1996. gada rudens šeit atrodas bezpečības organizācijas valsts akciju sabiedrības «Sociālās apdrošināšanas aģentūra» (VSAA) Preiļu filiāle.

Pašlaik te strādā 18 darbinieki, kuri gādā par to, lai visi Preiļu rajona iedzīvotāji saņemtu valsts noteiktos sociālās apdrošināšanas pakalpojumus: vecuma vai invalīdītās pensiju, maternitātes vai slimības pabalstu, atlīdzību par nelaimes negādījumu darbā vai slimību, kā arī apgādnieku juma pensiju, bezdarbnieka salstu un apbedīšanas pabalstu. Tas nozīmē, ka visdažādākajos dzīves brīžos katram no mums ir nācīs lūgt padomu, konsultācijas un ikreiz saņemt izsmelošu atbildi, laipnu un sirsniņu smaidu no simpātiskajām darbiniecēm, nemaz nepadomājot par to, ka ik dienas viņām nākas uzklasīt desmitiem cilvēku dzīvesstāstus, sniegt palīdzību, mierināt un iedrošināt.

Cilvēkiem jāizjūt labvēlīga attieksme

— No nākamā gada 1. janvāra saskaņā ar likumu par publiskājām aģentūrām mēs būsim Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras Preiļu nodaļa. Ikdienas darbā un eksmē pret klientiem šis lēns nekādas pārmaiņas neieneš — uzsākat stāstījumu par savu kolektīvu, skaidro Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras Preiļu filiāles direktore AIJA NAGLINSKA. — Darba funkcijas, pienākumi un atbildība pret cilvēkiem paliek tie paši. Tāpat kā visu laiku nemainīgi pretimnākoša ir bijusi un arī turpmāk būs mūsu attieksme pret klientiem.

Vairākus gadus VSAA Preiļu filiāle atradās ēkas trešajā stāvā, kas radīja neērtības pensionāriem, invalidiem un māmiņām ar mazliet ratiņos. Pagājušā gada nogalē tika panākta vienošanās par telpu maiņu, sākās remonts ēkas pirmajā stāvā. Kopš vasaras daudzē apmeklētāji, ierodoties kārtot sociālās apdrošināšanas jautājumus, priečājas par glīto, gaumīgi un moderni iekārtoto klientu zāli, par iespēju ar filiāles speciālistiem konfidenciālus jautājumus pārrunāt atsevišķā sarunu telpā. Ierikota ētra uzbruktuve invalidu ratiņiem, bet mazliet, kuri atnākuši kopā ar savām māmiņām, iekārtots rotaļu stūrītis, kur var spēlēties, zīmēt un krāsot.

Klientu daļā – no asarām līdz smaidam

Ienākot pa durvīm, ikviens filiāles apmeklētājs nonāk klientu zālē — telpā, kur pilnīgi visos jautājumos, kas ir VSAA kompetencē, viņus uzklausa daļas vadītāja Daiga Jonāne un inspektore Zinaida Urča, Zinaida Adamoviča

un Silvija Pumpure. Ik dienas aptuveni no 50 klientiem nākas uzklasīt simtiem jautājumu, katram apmeklētājam ir savs smagums uz sirds, savi prieki stāstāmi.

Pašlaik ir izstrādāti klientu apkalošanas standarti, kas ir svēta lieta ne tikai klientu daļas darbiniekiem, bet jāzina arī apmeklētājiem. Piemēram, par to, ka standarta gadījumos klienti tiek apkalpoti 15 minūšu laikā, ka darbinieki atbild uz tāluņa zvanu triju līdz četru zvana signālu laikā, ka kontaktos ar klientu pa telefonu, sarakstē vai klātienē darbinieki nav anonīmi, ka klients tiek nodrošināts vismaz ar vienu bezmaksas tāluņa numuru, ka visos gadījumos klients tiek rakstiski informēts par pakalpojuma piešķiršanu vai atteikumu, kā arī daudz kas cits.

— Mēs esam progresīva, pret klientu vērsta iestāde, kur rūpējas par to, lai cilvēki vienmēr saņem izsmelošas atbildes, laipnu palīdzību un padomu, neskaitoties uz to, ka darbinieces reizēm jūtas nogurušas, ka arī viņas, gadās, māc sadzīviskas problēmas. Mēs vienmēr uzsmaidām cilvēkiem, daži pat brīnās, kā mēs varam visu dienu būt tik labā garastāvoklī, — teic Aija Naglinska. — Smaids rada atbildes smaidu, un tad problēmas risināt ir daudz vieglāk un vienkāršāk. Tā ir mūsu svēta pārliecība.

Tiek sniegs atbalsts ar sarežģītos jautājumos

Bieži gadās, ka klientiem radušas sarežģītākas problēmas un nepieciešama situācijas precīzēšana, skaidrojums, tad talkā nāk apdrošināšanas pakalpojumu daļas speciālistes, kas specializējušās dažādās sociālās apdrošināšanas jomās. Pensiju jautājumus pārzina inspektores Galīna Skutele un Janīna Upeniece, pabalstu izsniegšanu — Lidija Kivleniece, Ilona Baško un Nina Solovjova. Tā strādā arī personificētās uzskaites inspektore Inta Jurāne, bet daļas darbu vada Tatjana Medvedeva.

Kā skaidro Aija Naglinska, apdrošināšanas pakalpojumu daļas darbinieces lieliski pārzina ne tikai savus jautājumus, bet var konsultēt arī citās jomās, aizvietot kolēges.

Visas pensiju un apdrošināto personu lietas glabājas arhīvā, ko vada arhīvāre Rita Šoldre. Kopš 1996. gada VSAA datu uzkrāšana, apstrāde un pārraidīšana uz Rīgu notiek elektroniskā veidā. Datorsistēmu administrators ir Juris Erts, viņa pienākums ir uzturēt darba kārtībā datorsistēmu.

Vēl filiālē strādā grāmatvede Lūcija Mūrniece, sekretāre Dace Strode un saimniecības pārzinis, kas reizē ir arī automašīnas vadītājs, Andrejs Stepanovs.

Mācās, mācās un vēlreiz mācās

— Mēs esam sievišķīgs, draudzīgs un ļoti saliedēts kolektīvs, — stāsta direktore. Reizēm ir strī-

● Filiāles darbinieki reti var sapulcēties kopā. Attēlā: (sēž) klientu daļas vadītāja Daiga Jonāne, (no kreisās) filiāles saimniecības pārzinis un šoferis Andrejs Stepanovs, inspektore Zinaida Adamoviča, vecākā grāmatvede Lūcija Mūrniece, arhīvāre Rita Šoldre, filiāles direktore Aija Naglinska, inspektore Zinaida Urča un sekretāre Dace Šoldre.

● Apdrošināšanas pakalpojumu daļas inspektores katram klientam spēj radīt pārliecību, ka viņš ir ne tikai uzklasīts, bet arī pareizi saprasts. Pirmajā rindā sēž no kreisās — inspektore Ilona Baško, Nina Solovjova, Janīna Upeniece; otrajā rindā — Inta Jurāne, daļas vadītāja Tatjana Medvedeva un inspektore Galīna Skutele. Foto: M.Rukosujevs

di, notiek domu apmaiņa, bet mūsu strīdos dzimst patiesība. Kašķiem vienkārši neatliek laika, jo visus brīvus brīžus veltām mācībām. Kad mūsu pienākumiem nāca klāt fondēto pensiju administrēšana, vajadzēja papildināt ziņāšanas. Braucam uz aģentūras rīkotajiem semināriem Rīgā, turpinām divas reizes nedēļā (pēc klientu apkalošanas) stundu atvēlēt jaunāko likumu izmaiņu un aģentūras norādījumu apguvei.

Pašlaik trīs filiāles darbinieces mācās neklātienē — Inta Jurāne Rēzeknes Augstskolā apgūst juristes specialitāti, bet Dace Strode un Ilona Baško ekonomikas zinības. Klientu apkalošanas daļas darbinieces papildus apgūst psiholoģiju, darbu ar tā sauktajiem «smagajiem» klientiem, tas ir, cilvēkiem, kuri jau ierodas pie mums negatīvi noskaņoti.

Lepojas ar sportiskām uzvarām

VSAA ir progresīva iestāde netikai tādēļ, ka tās darbinieki labi strādā un mācās, bet arī iesaistās dažādās sportiskās aktivitātēs. Ik vasaru aģentūra rīko tradicionālās sporta spēles, kas ikreiz notiek kādā citā Latvijas reģionā. Šī gada vasarā, piemēram, preilieši labi atpūtušies un apmierināti atgriežās no 6. sporta spēlēm, kas notika Limbažu rajona Tūjā. Bet no 1. sporta spēlēm Krāslavas rajona Ezerniekos Preiļu komanda atgriezās kā pirmās vietas ieguvēji.

Izdoma, atjautība un masveidība, lūk, sporta spēļu galvenie principi. Uz sacensībām filiāles darbinieki dodas kopā ar gimenēs locekļiem, kad konkrēti uzdevumi ir arī sievām, vīriem un bērniem.

Kopā tiek svinētas dzimšanas un vārda dienas. Vasarā tas notiek

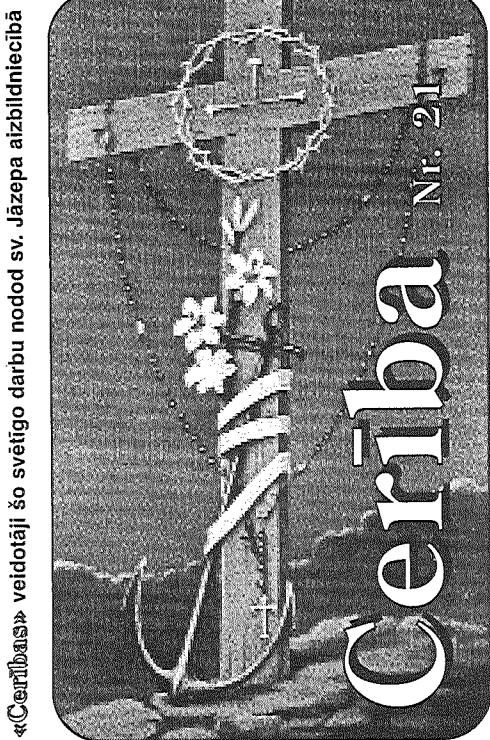
kaut kur pie upes vai ezera, ziemā — kādā pirtīnā, kur var no sirds izpriecāties un aizmirst darba laikā uzkrāto nogurumu.

Klienti jūtas apmierināti

Nesen aģentūrā tika rīkota klientu aptauja, kur apmeklētāji tika lūgti atbildēt uz anketas jautājumiem par to, kas viņus apmierina aģentūras darbā, ko nepieciešams uzlabot.

— Klientu apmierinātība ar mūsu darbu ir augsta, no maksimāli iespējamajiem 30 punktiem esam novērtēti ar 28,5 punktiem, — stāsta klientu daļas vadītāja Daiga Jonāne. — Prieks, ka cilvēki novērtē mūsu pūles, ka veidojas laba un saskanīga sadarbība. Atzinība liecina, ka mēs esam izvēlējušies pareizu darba stilu. Tas ir galvenais, ko vēlamies sasniegt.

L.Kirillova

Lūgšana

Jēzu, Tev piedzimstot, durvis nebija aizslēgtas,
Tu vēlējies, lai ikviens drīkstētu
nākt pie Tevis,
jo Tu atnāci visu dēļ.
Jēzu, pirms Tu piedzimi,
Jāzeps un Marija meklēja Tev
vietu,
bet redzēja vien aizvērtas cilvēku
mājokļu durvis:
aizvērtas Dieva noslēpumam.
Un tikai kāda ala pieņēma Tevi.

Jēzu, šodien Tu vēlēies piedzimt
un atklāt Dieva noslēpumu
nevis alā, bet gan — katrā mājā,
katrā sirdī.

Tu vēlēies dāvāt Dieva skūpstus
katram cilvēkam.
Tu vēlēies miljoniem silišu, lai
iemājotu šai pasaulei.
Tu vēlēies miljoniem siržu,
lai nostiprinātu mieru virs zemes.
Tu vēlēies miljoniem svētvakaru,
lai dāvātu visiem Tavus
Ziemassvētkus.
Jēzu, nāc un atver mūsu mājas
un mūsu sirdis,
dod prieku un ticību saukt kopā
ar tevi:

Gods Dievam augstumos!
Gods Dievam, kurš tapis cilvēks,
lai katram cilvēkam atklātu
Dievu...
Āmen.

Ziemassvētki — Kristus dzimšanas svētki

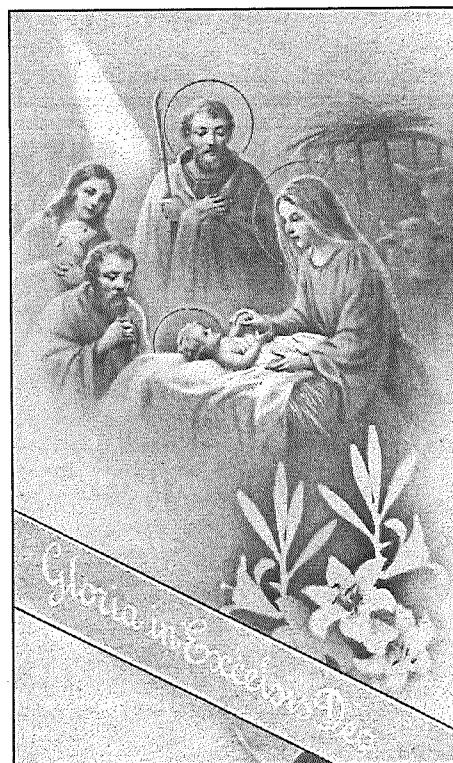
Ziemassvētki ir iedomātieši, kad tumsa klāj diennakts lieļako daļu, kristīgie cilvēki svin Ziemassvētkus — Kristus dzimšanas svētkus. Kaut gan no tās dienas pagājuši jau 2003 gadi, tos aizvien svin katru gadu, jo tas nav vienreizējs notikums, bet gan mūžīga vērtība.

Mēs nevaram iedomāties Kristus Baznīcu bez Tā dzimšanas, kas to dibināja. Gadu tūkstoši un simteni gaidīja Kristus dzimšanu. Tās ilgas skanēja praviešu rakstos, kas paredzēja laiku un vietu, kad un kur piedzīms pasaules Pestītājs. Bija arī tautas, kas gatavoja redzamus dievu tēlus, lai savām acīm varētu skatīt un taustīt tos.

Dievs slēpjas bezgalīgās zvaigžņu tālēs, nepieietamā gaismā, grib nākt pasaulē kā bērns. Un kad šis ilgais gaidīšanas laiks bija beidzies, tumšā, saltā decembra naktī, nepazīts, nepieņemts siltītē Betlēmes kūtiņā piedzīmst Kristus Bērns. Dievs no Dieva, gaisma no gaismas, patiess Dievs no patiesas Dieva.

«Un vārds kļuva miesa, un dzīvoja starp mums.» (J.1,14) Tajā apvidū bija gani, kas sargāja savus lopus. Kunga ēngelis piestājās pie viņiem, un Dieva spožums tos apspīdēja. Ēngelis viņiem teica: «Nebūstieties, jo, lūk, es jums pasludinu lielu prieku, kas notiks visiem! Jaudīm: Jo jums šodiem Dāvida pilsētā piedzīma Pestītājs, kas ir Kristus Kungs. Un tāda jums būs zīme: jūs atradīsiet Bērnu, atutījos ietītu un sīlē ieliktu.» (Lk.1, 10 – 12)

Dzīmst aukstumā un tumsā, kas atgādina cilvēku garīgo salu un tumsu. «Es atnācu

uguni mest uz zemi, un mana vēlēšanās, lai tā iedegots.» (Lk.12,49)

Dzīmst nabadzībā, lai mūs garīgi darītu bagātus. Dzīmst Betlēmē, kas nozīmē «Maizes nams», jo pats Kristus saka: «Es esmu dzīvā maize, kas no debesīm nākusi.» «Es esmu dzīmis un tāpēc nācis, lai apliecinātu patiesību. Ikvienš, kas no patiesības ir, klausī manu balsi.» (J.18,7) Pieminot patiesību, viens otrs neizpratnē jautās, kā Pilāts jautāja: «Kas ir patiesība?» Tagad mēs dzīrām dažādus uzskatus par Dievu un pasauli. Stagnāciju laika cilvēks saka, ka viņš ir ateists, kam reliģija ir opījs tautai. Citi stāsta, ka viņi ir skeptiski agnostiki, ka Dievus nevar droši pierādīt, ne arī noliegt. Panteisti saka,

vien caur mani.» (J.14,6) Kristus mācībai ir jāatlīpūjas mūsu darbos, domās un jāiemājo mūsu dvesēlēs. «Es esmu pasaules gaisma, kas Man seko, tas nestāigā tumsā, bet iegūst dzīvības gaismu.» (J.8,12)

Ziemassvētki ir Dieva miera, mīlestības, gaismas un labas grības svētki. Tāpēc Kristus dzimšanas laikā ēngeli dziedāja šūpuļdziesmu «Gods Dievam augstumos, un miers virs zemes laba prāta cilvēkiem.» (L.2,14)

Dot Dievam pienācīgu godu, tas ir, ne tikai teikt, slavēt un godāt Dievus, bet arī darbus, pienākumus, grītības un ciešanas veltīt Dievam par godu, aiz mīlestības pret Dievu. *Homines sunt voluntates*

— Cilvēka vērtība ir gribā, mēdza teikt svētais Augustīns. Cilvēks parasti ir tas, kas viņš grib būt. «Pie patiesas laimes maz zinības, ja vien ir ļoti laba griba, jo to viegli var sasniegt visā nemācīts, kā arī visizglītotākais cilvēks,» teica prātnieks Leibnics.

«Kam stipra tīcība, tam tu dodī mieru, jo tas palaujas uz tevi.» (Is.26,3) Mūsu grūtībās un pretišķībās satriektā dzīve jāveido pēc Betlēmes gaismas, kas spēj visu labot un atjaunot. «Patiess es jums saku: kas nepieņem Dieva valstību kā bērni, tas tajā neies.» (Mk.10,13) Mums pret Dievu jābūt tādām attiecībām, kā labam bērnam pret mīlu tēvu, proti, mīlestības, cieņas, godījības un paklausības caurstrāvotiem. Nūtons, pasaules slavenība, par sevi raksta: «Es nezinu, kā skatās uz mani pasaule, bet es pats sevi uzskatu par bērnu, kas rotājās pie jūras krasta un priečās pārto, ka viņš šād tad gludu akmentīnu vai skais gliemežvāku, kamēr viss lais pasaules okeāns guļ virzīriekšā neizpētīts.»

Visu, ko gani piedzīvoja pirmajos Ziemassvētkos, to arī mēs varam piedzīvot, ja vien mūsos ir tāda tīcības gaisma, kas spēj Dieva godību saskaitīt sevi un kļūt par Viņa bērnu, kam pieder debesu valstību.

«Novadnieka» veidotājiem atbalstītājiem un lasītājiem vēlu gaišus, priečīgus, Dieva

žēlastībām
bagātus Kris-
tus dzimša-
nas svētkus
un laimīgu
jauno gadu!

Dekāns
P.Vilcāns

Ziemassvētku tradīcijas — oblates (kalādas)

Latvijas katoļu ģimenēs nav iedomājams Ziemassvētku Vigilijas (Kūcu) vakars bez svētītās maizītes — oblates. Latīnu valodā vārds *oblatio* nozīmē — dāvana. Oblate ir apm. 10x15 cm liela plāna maize, kas cepta no neraudzētiem kviešu miltiem speciālās formiņās ar iespiestu Svētās Ģimenes vai Jēzus Bērniņa attēlu. Latgalē bieži oblates sauc arī par kalādām, un arī šīs vārds ir atvasinājums no latīnu vārda *calendae* — saulgrieži.

Tradīcija vakarā pirms Kristus dzimšanas svētkiem lauzt un dalīties ar svētīto oblati, izsakot savstarpējo mīlestību un laba vēlējums, ir radusies Polijā. Tomēr šīs tradīcijas pirmsākumi ir meklējami pirmskristiešu laiku agapēs jeb mīlestības mielastos.

Pirmais gadsimts kristieši, sanākot uz sv. Misi, atnesa sev līdz un novietoja pie altāra dažādās ēdamās dāvanas — maize, vīnu, augļus. Daļu no maizei un vīna izlietoja sv. Mises laikā, bet pārpalikumu

izlietoja kopīgā mielastā pēc dievkalpojuma. Daļu no šīm mielastā dāvanām aizsūtīja uz mājām tiem, kuri bija slimī vai kāda cita iemesla dēļ nevarēja piedalīties sv. Misē. Tas bija visas kristiešu draudzes kopības un mīlestības apliecinājums. Gan Austrumu, gan Rietumu Baznīcas maizei svētīšana Mises laikā, gan ārpus tās, un ēšana, kā garīgās Komūnijas veids, bija plaši izplatīts. Dalīšanās ar svētīto maizei tika uzskatīta par savstarpējās mīlestības un lab-

jau — tajā ir ietverta kopības sajūta. Pie viena galda ir apsēdušies vienas draudzīgas kopienas locekļi, kuri, laužot oblates, viens otram vēl visu to labāko — kā materiālājā, tā garīgajā zinā. Materiālos labumus simbolizē oblate — maize. Lai nekad tās nepieatrūktu mūs un mūsu tuviniekim, lai mēs prastu dažātītes maizei ar tiem, kuriem tās nav!

Bet garīgajā zinā — par to, ka

skaistiem vārdiem runā svētās brālis Alberts, bezpajumtnei aizbildnis, sakot, ka

mums ir jābūt «labiem, kā

maize» un spējīgiem dažātītēm tajā ar citiem.

No Polijas oblates izplatījās

Lietuvā un Latvijā, bet šo tra-

diķiju neatradīsiet valstīs uz rie-

tumēm no Polijas: tur Ziemas-

svētku Vigilijas vakariņu galds

ir svētā galds ar katrā val-

stījā raksturīgiem Ziemassvētku

ēdienu, bet — bez oblatēm.

Pēc A.Rubuļa «Katoļu

rokasgrāmatas»,

H.Trūpa raksta žurnālā

«Ejet un mācīt» 1992. g.

nr. 2. un poļu Interneta

portālu materiāliem

sagatavoja L.Agoniete

28. DECEMBRĪ – SVĒTĀS ĢIMENES SVĒTKI

Par attiecībām ģimenē

Svētdienā pēc Ziemassvētkiem katoļu Baznīca atzīmē svētās ģimenes svētkus. Svētajā ģimenē dzīvoja Dievišķais Bērns Jēzus, viņa māte Jaunava Marija un audžutēvs svētais Jāzeps. Arī mūsu ģimenēs parasti dzīvo māte, tēvs un bērni. Bet daudzās ģimenes – ne tikai viņi vien.

Svētajos rakstos Tobija grāmatā 10. nodaļā lasām par jaunā Tobiju precībām ar Ragueļa meitu. Jaunais Tobijs tālu no savām mājām apprec Ragueļa meitu Sāru. Sāras vecāki piekrita šim laulībam, jo pazina Tobiju vecākus un bija pārliecināti, ka arī jaunais Tobijs būs kriekši cilvēks. Viņi atvadās no meitas, nezinot, vai kādreiz vēl redzēs savu bērnu. Atvadoties viņi pamācīja meitu, lai tā mīlētu savu vīru, lai godātu vīra tēvu un māti, lai nedarītu vecākiem kaunu, bet lai, godīgi, dzīvojot, būtu arī pati laimīga un visi ģimenes locekļi.

Par laulību Svētajos rakstos teikts: «Tāpēc cilvēks atstās savu tēvu un māti un pievienosies savai sievai.» (Mt.19,15) Jēzus nesaka, ka viņi aizliegšies tēva un mātes, bet viņus arī turpmāk mīlēs, bet arī mīlēs savu sievu. Ar tā pašu mīlestību sievai jāmīl vīrs, to viņi ir solījuši pie altāra, izsakot laulības zvērestu.

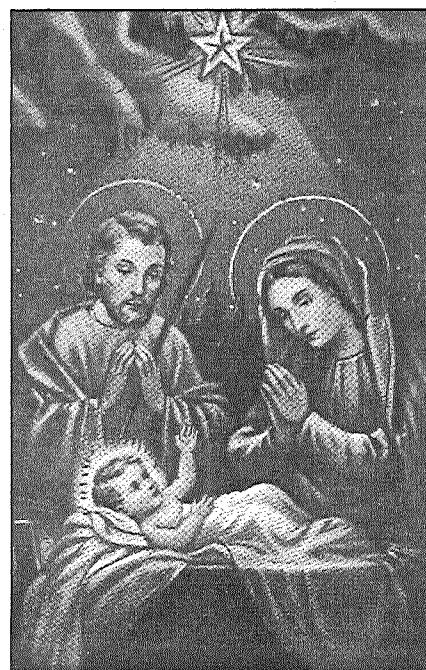
Konrāds III. 12. gadsimta vācu un Romas ceižars, karoja pret Bāvārijas valdnieku Gvelzu un aplēnca pilsētu Veinspergu. Uztura un ūdens trūkuma dēļ viņš piešpeda ielenktos lūgt žēlastību. Kēniņš uz viņu lūgumu atbildēja, ka viņš cīnās tikai ar vīriem, bet

sievām atļauj brīvi iziet no pilsētas, katrai atļauj iznest tik dārgumu, cik viņa spēj panest.

Bet kēniņš neparedzēja šīs atļaujas sekas. Ko tad sievas iznesa ār? Viņas visas paņēma uz pleciem savus vīrus un iznesa no ielenktās pilsētas. Ar to parādīja, kas ir viņu visielākais dārgums. Kēniņš, redzēdams tādu mīlestību, piedeva pilsētai un ar tās valdnieku vēlāk kļuva draugi. Tā tik tiešām bija īstā mīlestība.

Īoti svētīgs padoms, ko vecāki ieteica savai meitai Sārai – cienīt vīra vecākus. Viegli to ir pateikt, bet īstenot dzīvē nav tik viegli.

Vai reizēm nenotiek tā, ka jaunais vīrs, kurš dienu smagi strādājis uz lauka vai mežā, vai fabrikā, ejot no darba, cer, ka viņu mājās sagaidīs ar prieku un mieru. Taču pārnācis viņš redz sievu dusmīgi lamājoties ar viņa māti. Sieva sāk raudāt, ka ir apvainota. Par siltu ēdienu un atpūtu šeit nav ruunas. Arī māte sāk stāstīt savus apvainojumus. Ko lai viņš iesāk? Mātes ņēl. Sievu arī negrib sakaitināt. Dienu bija ilgojies pēc mājām, bet tagad atstāj istabu un iet pie saimnieciskajiem darbiem. Bet, ja tāda situācija ir bieži, vīra dzīve kļūst nepanesama, viņš jau nožēlo, ka

ir precējies. Ja apstākļi neuzlabojas, tad nelaimi sāk gremdēt grādīgajos dzērienos.

Kas te vainīgs? Ir tāda paruna, ka labāk samierināt 20 vīrus nekā divas sievas. Kāpēc tā notiek? Tāpēc, ka neviena puse negrib padoties un piekāpties. Abas domā, ka ir taisnīgas. Abas grib saņemt atslēgas un valdīt pār māju.

Vedeklai būtu jāatceras, ka, atnākot uz vīra māju, viņa atradīs tur vīra māti. Bet to nevar uzskatīt par ienaidnieku. Ja redzi, ka viņa dara ko nepatīkamu, var taču pa-

teikt, ka mājās man mācīja rīkoties savādāk. Bet lai viņa dara pēc sava prāta. Viņa ir vecāka un neprot, taču pašas neko viņām ne-pamāca. Sūdzas vīram, kaimiņiem par vedeklas vājībām. Labi, ja ve-dekla pacietīga, bet, ja nē, tad cejas mājās karš. Notiek Dieva apvainošana un cilvēku ieļaunošana. Veidojas naids ģimenē, kas reizēm aizved līdz mantas dalīšanai.

Bet, ja gadās sadusmo-ties, tad lai atceramies Svēto rakstu vārdus: «Lai saule nenoriet pār jums...», tas ir, ka līdz vakaram ir jāpiedod.

Kamēr vīra māte ir stipra, tā spēj pretoties. Bet, kad paliek vecāka, dažādi likte-nis ir nozēlojams. Ja darbu vairs nespēj veikt, bet vi-siem tik un tā jādzīvo kopā, izskan pārmetumi – neko nedara, tikai ēd. Ja neēd, atkal slīkti. Izskan vārdi, ka vecā tai vietu aizņem. Bet to visu īoti labi redz un ievelo bērni.

Tomēr jāatceras, ja Dievs jaus, arī vedekla kādreiz kļūs par vīra māti. Un kādu cieņu viņa parādīja savai vīra mātei, tādu var saņemt arī pati no savas vedeklas.

Par to būs jāatbild Dieva priekšā, ka ienīda ne savu ienaidnieku, bet līdzcilvēku. Taču Kristus iesaka mīlēt pat ienaidnieku.

Nevar noliegt, ka arī mātes pašas reizēm ir vainīgas. Ir tādas mātes, kas vedeklu cienī kā pašas meitu. Labāk pašas cieš nekā ve-deklu apvaino. Bet ir arī tādas, kas vedeklu uzskata par kalponi, par tādu kalponi, kurai nav jā-

maksā. Kalpone var aiziet projām, bet kur lai aiziet vedekla? Bieži skan kritika, ka jaunā neko neprot, taču pašas neko viņām ne-pamāca. Sūdzas vīram, kaimiņiem par vedeklas vājībām. Labi, ja ve-dekla pacietīga, bet, ja nē, tad cejas mājās karš. Notiek Dieva apvainošana un cilvēku ieļaunošana. Veidojas naids ģimenē, kas reizēm aizved līdz mantas dalīšanai.

Ko mums par to saka baznīca?

Kristus Baznīca liek saprast, ka katram ir kļūdas, un tās pašam ir jāapzinās un jāvadās dzīvē pēc Kristus mācībām. Šādām dvēse-lēm baznīca ieteic grēksūdzī. Bet pirms tās ir jāizlīgst ar līdzcilvēku, tad jānožēlo greķi un jāizsūdz.

Vīra mātei jāmīl vedekla kā sa-va meita. Jāpamāca viņai mājas kārtību un jāpacieš viņas vājības. Jācenšas dēlam un vedeklai kā peccnācējiem atstāt savas mājas.

Vedeklai jāciena un jāgodā vīra māte kā sava māte un kā vīra au-dzinātāja. Jāpacieš viņas aizrādīju-mi, nedrīkst darīt negodu saviem vecākiem. Jācenšas abām pusēm pēc savstarpējas mīlestības.

Ir īoti svētīgi atcerēties, ko mēs ik dienas lūgšanā «Tēvs mūsu» solām Dievam: «Piedod mums mūsu parādus, kā arī mēs pie-dodam saviem parādniekiem.» Dekāns J.Stepīnš

par to pateicīgs Dieviņam. Bieži skaitu Jaunavas Marijas litāniju. Turī cieši mani aiz rokas!

* Lai manam tētim un mamai būtu lielāka mīlestība pret mani un māsu.

* Mans Dievs, es ceru, ka Tu mani nekad nepameisti nelaimē, jo Tu esi mans sargs.

* Ziemassvētkos Jēzus nāks kā mazīns, nevarīgs bērniņš, viņš alkst pēc mūsu mīlestības. Dāvāsim to!

* Kristus ir nerēdzamais viesis pie katra galda. Viņš ir visu laime. Viņš ir Glābējs.

* Lai mēs varētu mīlēt, mums ir jāiemācās piedot. Tā arī skolotāja mums teica.

* Es Dieviņu vienmēr zīmēju ar gaišu krāsu. Lai miers un labētība valda visapkārt!

* Vairāk uzsmaidīsim saušitei, Dievinam. Tad Ziemassvētkos būs vairāk prieka, laimes un Dieva svētības.

* Drīz nakts melnumā atspīdēs Gaisma. Jēzus iepriecinās visus, kas viņam tic.

* Es ar māmiņu un tēti arī iešu uz baznīcu ciemos pie Tevis. Noteikti gaidi! Pārnākuši mājās, dalīsim oblatēs pie aizdegtais eglītes.

* Vairī redzi, Kungs, mēs visi gai-dām Bērna piedzīmšanu. Liec, lai aug mūsu prieks, lai aug cerība, lai aug spēkā mūsu tīcība un dedzīgā mīlestība. Lai varam sagaidīt un priečties par Dieva Dēla piedzīmšanu ar patiesu jaunu sirdi Tevi!

A.Vilcāne,
Preiļu 1. pamatskolas
katehēte

Prelāttēvam Julijanam Začestam dzīves 90 gadu jubilejā

Savu apsveikumu un pateicības rakstu Līvānu Romas katoļu draudzes prelāttēvam Julijanam Začesta kungam

ar nelielu atkāpi vēsturē.

Kad 1983. gadā mūsu ģimenē piedzima dēls, tas bija gan prieka, gan skumju laiks. Tūlīt pēc dēla piedzimšanas viņu piemeklēja smaga slimība. Pēc mēnesi ilgas ārstēšanās Līvānu slimnīcā es no slimnīcas piezīmējuši prelāttēvam un lūdzu viņam vakarā bērnu no-kristīt, jo nākamajā rītā bija pare-dzēts pušķi vest uz Bērnu kīnisko slimnīcu Rīgā. Prelāttēvs piekrīta un man laipni atbildēja: «Ja es nedzirdēšu zvanu pie durvīm, jūs man pieklauvējiet pie loga. Vediet! Pulksten cikos jūs varētu būt pie manis? Es atbildēja, ka tiklīdz krustvečāki ieradīsies no darba.

Tā mēs vakara stundā ieradāmies pie prelāttēva. Pēc bērna no-kristīšanas viņš man jautāja: «Kādu slimību ārsti bērniņam atzīt?» Es atbildēju, ka meningītu. Prelāt-

tēvs ar savu bagāto dzīves pieredzi teica: «Tā ir smaga slimība, bet Dievs palīdzēs, un viss būs labi. Brauciet laimīgi!» Prelāttēva vārdi patiesām piepildījās, pēc diju mēnešu ilgas ārstēšanās mēs atgriezāmies no slimnīcas mājās.

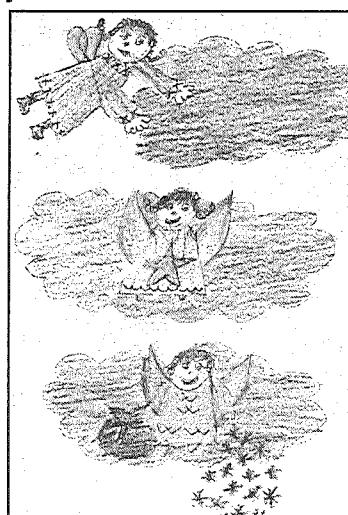
Pēc vairākiem gadiem no prelāttēva Julijana Začesta kunga ro-kām dēls kopā ar citiem bērniem saņēma Pirmo Svēto sakramantu. Julijans Začesta kungs Līvānu Romas katoļu draudzē ir kopš 1964. gada. Vienmēr vienkāršs, laipns, darbīgs, nesavīgs cilvēks. To, cik daudz svētību viņš deviš Līvānu draudzei, zina pateikt tikai viņš pats. Man gribas teikt, ka viņš tēsām ir Dieva sūtnis uz šīs ze-mes. Cik patīkami ir svētdienās apmeklēt baznīcu un ieklausīties prelāttēva vārdos!

Vēlam veselību, prelāttēv! Esiet vienmēr kopā ar savu draudzi!

Ar cieņu,

N.Priekule
Līvānu Romas katoļu
draudzē

Mēs izvēlamies Tavu sirdi sev par patvērumu

● Preiļu 1. pamatskolas 2.c klases skolniece Agijas Gri-bustes zīmējums.

«Kungs Jēzu, es uzticu Tavai svētajai sirdij sevi, dzīvību, savu sirdi, prātu, atmiņu, gribu, savus priekus un bēdas, pagātni un nākotni.

Kungs Jēzu, es izvēlos Tavu sirdi sev par patvērumu.

Lai nekad es neaizmirstu Tevi, lai nekad es nešķiroš no Tevis un vienmēr palieku Tavā draudzībā. Āmen.»

Šos lūgšanas vārdus izrunā bērni, sākoties ticības mācības stundai Preiļu 1. pamatskolā. Kopš mācību gada sākuma katrā nodarbībā riteja spraigs darbs. Esam iepazinuši ticības patiesības, mā-cīmes lūgšanas, iztirzājam to sa-turu, lasām Bībeli, iestudējam arī

ludzīnu «Nāc, Jēzu, mūsu sirsniņās», tāpat arī zīmējām, rakstījām vēstulītes un apceres Jēzus Bērniņam, mācījāmies izlīgt, samieri-nāties, ja kurām tika nodarīts pāri ģimenē, klasē vai pagalmā.

Interesanti, ka savās vēstulītēs bērni stāstīja par veiksmēm, ne-veiksmēm atklāti, sirsniņi. Stāstīja arī par priecīgiem un skumjiem brižiem, pateicās Dieviņam, kā arī lūdza pašīzību, lai caur lūgšanu tiku uzsklausītas viņu vēlmes. Visu bērnu uzrakstīto vēstulīšu saturu nemaz nav iespējams atstāstīt, tomēr katrs te atradis kādu savu uzrakstītu rindīju.

* Es uzticos Jēzum, paļaujos tikai uz Viņu.

* Es cenšos lūgties no rīta, bet vairāk un sirsnīgāk vakara stun-dās.

* Baznīcā es lūdzos, lai lielāka saskaņa valdītu ģimenē, valstī.

* Istabā man ir daudz svētību, es gribu, lai pie manas mājas lidinātos daudz enģelīšu. Kā man patīk ticības mācības standas!

* Man ātrāk jāsatiek Jēzus un jāizstāsta visi mani nedarbi, jo tie mani nomāc.

* Gribu, lai mana ģimene būtu laimīga, lai mamma atgriežas pie manis un tēta atpakaļ.

* Palīdzi, Dieviņi, mācībās, lai es nepaliek trešajā klasē otru gadu.

* Ticība ir Dieva dāvana. Bez tās nebūtu mums laimīgas dzīves. Gribu visus savus labos darbus veiltīt Dievam.

* Mans Dievs, es Tevi īoti mīlu no visas sirds. Es protu daudzas lūgšanas. Man viss veicas, esmu

Jāņa Pāvila II adrese:
His Holiness Jahn Paul II,
Citta del Vaticano,
Italia,
I-00120.

Varat rakstīt arī krievu valodā, jo pāvests to pārvalda, bet vislabāk būtu rakstīt kādā no viņam vairāk saprotamajām valodām – itāliešu, angļu, franču u.c.

DEBESU VALSTĪBA NAV TE VAI TUR, BET MŪSOS PAŠOS.

LIKTEŅI

Šodien sākam veidot jaunu rubriku «LIKTEŅI», tajā stāstīsim par gados vecāka gājuma cilvēkiem, kuri klusi, mierīgi un pat nemanāmi dzīvo tepat mums līdzās, un neviens nenojauš, kādas vētras kādreiz brāzušās pāri viņu sirmajām galvām, cik apbrīnojami neparasts un interesants bijis mūžs. Viņu dzīvēs kā spoguļi atspoguļojas mūsu tautas pagātne. Tāpēc «Novadnieka» redakcijā uzskata, ka ir pienācis laiks par viņiem stāstīt lasītājiem.

Soreiz par preilieti ANNU BETLERI, kura nesen nosvinēja 81. dzimšanas dienu.

Dzīve kā rožu dārzs

**Daudz redzets,
vēl vairāk
pārdzīvots**

Annu Betleri var sastapt Preiļu tirgū, kur viņa katru dienu, neskoties ne uz kādiem laika apstākļiem, tirdzniecības austus vilnas lakatiņus un izgatavotus sēru grozījus. Jā, zinu, ko jūs domājat, — tādā vecumā jāsēž siltā dzīvoklī, bērnu un mazbērnu aprūpētai. Taču tā vairs nebūtu Anna. Viņa visu mūžu pieradusi strādāt.

— Nevaru nosēdēt mājās. Kamēr vēl varu kustēt, jāpapelna naudīja, — viņa paskaidro.

— Tagad esmu palikusi veca un vāja, bet agrāk... Vispirms nopirku māju, tad pie tās audzēju daudz dažādu puķu — rozes, gladiolas, lilijas. Pati pirmā Preiļos ievedu potētos cerījus. Pēc tam ataudzēju atvasītes un sadāvināju draudzenēm. Tād pilsētas vadība manas mājas vietā izdomāja uzcelt sadzīves kombināta ēku. Man iedeva dzīvokli. Sirds sāpēja skatoties, kā manas puķes un cerīni pazūd zem buldozera lāpstas. Bet pie daudzdzīvokļu mājas nekas neaug — kaki izrok, bērni aplauž.

Viss, kam pieskaras Annas rokas, pārvēršas mākslas darbā. Arī sēru grozījumi atšķiras no citu meistarū darinājuma. Tajos dominējošais materiāls ir dzīvības koks un pašas audzētās sausās asteres. Bet grozījam pa vidu no citas krāsas ziediem viņa vienmēr veido katoļu krustiņu. Tā sakot, svētumam...

Ticība Dievam un visam labajam ir vadījusi viņu visu mūžu.

— Daudz garajā mūžā redzēts, vēl vairāk pārdzīvots, — nopūšas Anna. — Bet cik smagi strādāts!

Astonus gadus nācās kopīt paralīzēto māti. Bērni bija jāpabaro un jādzīvo. Maz laika palika mīiegam. Brīvākos brīžos viņa auda segas, dvieļus, galdautus, lakatus, adīja zeķes un cimdus. Taču reti ko paturēja sev. Pašu skaistāko un labāko nācās pārdot, lai varētu izdzīvot. Tikai pateicoties Annas čaklajām rokām un neizsīkstošajai enerģijai, meita Anna kļuva pedagoģe un vēlāk strādāja iekšlietu daļā ar nepilngadīgajiem likuma pārkāpējiem, dēls Voldemārs pabeidza Rīgas Politehnisko institūtu un Latvijas Valsts universitāti. Vecākā meita Vija izmācījās par zootehniki. Taču, neskoties uz teicamo izglītību, arī bērniem dzīvē neveicās un ne tos ceļus, kurus kādreiz bija iecerējusi māte, sāka staigāt. Saka, — nelaime nav viena. Tragiski aizgāja bojā meita Vija, viņas dēls ar ģimeni. Viņš Jēkabs katru dienu nāca no kroga piesūcies kā mārks. Gadījās pat tā, kamēr Anna bija darbā, viņš noņēma no stellēm gandrīz noausto segu un pārdeva, bet naudu nodzēra. Nebija laimes, nebija satīcības viņu

● Annu Betleri Preiļu tirgū var sastapt katru dienu, neskoties ne uz kādiem laika apstākļiem.

Foto: M.Jaudzema.

starpā.

— Es vienmēr saku, — kādas kāzas, tāda dzīve, — nopūšas Anna. — Neiznāca mums salaūlaties kā cilvēkiem.

Bet viņi bija nolēmuši apprecēties 1941. gada 10. augustā, pašā kara sākumā, kad sabiedrībā valdīja neziņa un nemiers par rītdienu. Kāda tur luste, kādas tur kāzas. Pat līdz baznīcīai tik tikkō izdevās noklūt.

Braucot uz Preiļiem, gaisā virmoja gruzduma smaka. No ebreju veikalui puses vēlāk bieži dūmu mutuli. Preiļieši sačukstējās, ka ebreji aizdedzinājuši savus veikalus. Kalnā pie bijušās maizes ceptuves pajūgus ar kāziniekim apturēja vīri un bez caurlaidēm neļāda pilsētā. Kamēr visas formālitātes nokārtoja, pagāja vairākas stundas. Atpakalceļā uz vīra mājām bija jābrauc cauri Riebiņu miestam. Tur uz ielām varēja redzēt ebrejus ar dzeltenām zvaigznēm pie krūtīm. Pa ceļu ar lāpstām rokās gāja vīrieši. Bija skaidrs, ka tas neko labu nevēsta. Bet jau pēc trim dienām līdz Gaļēniem aizskanēja pirmās ieroču zalves. Riebiņos šāva ebrejus.

Anna Betleres stāsta par savu dzīvi un brīdi pa brīdim viņas acis sariņas asaras.

— Ko tur vairs! Dzīve nodzīvota, — viņa saka. — Kas bijis, tas bijis.

Es klausos viņā un domāju, kāpēc liktenis ir bijis tik nežēlīgs pret šo darbīgo, dzīves priecīgo sievieti. Ja nebūtu apprečējusies neveiksmīgi, pavismē meiteņu būdama, ja nebūtu kara, cik tālu dzīvē būtu tikusi? Viņas darba mūžs pagāja strādājot Preiļu slimnīcas dzemdību nodaļā par sanitāri.

— Tajos laikos sanitārēm bija daudz atbildīgāki pienākumi, — stāsta Anna. — Man vajadzēja ne tikai uzpost telpas, bet arī kopā ar vecmāti piedalīties dzemdībās. Cik gados vecāku preiļiešu esmu turējusi savās rokās!

Baznīckungs pamācīja, ja redzēšu, ka bērniņš nebūs dzīvotājs, tad neaizlaist viņu viņsaulei nekrītītu. Tādās reizēs es nēmu ūdeni un ar to nokristīju mazulīti. Atceros, kā dzemdību laikā nomira bērna māte, bet tēvs, galīgi sastriekts no tādas nelaimes, uzreiz neņēma viņu no slimnīcas laukā. Mums nekas cits neatlika, kā vest bērnu uz bērnu namu. Tad četros naktī ar ātrās palīdzības mašīnu piebraucām pie baznīcas un no-kristījam meitenīti. Es biju viņas krustmāte, bet baznīckungs — krusttēvs. Vēlāk, kad meitene pāaugās, mēs daudzreiz tikāmies.

Aktrise dzīvē un teātrī

Kāpēc es tā saku, ka Anna Bet-

lerē laba aktrise dzīvē? Vienkārši tāpēc, ka viņai labi padodas tēlot optimisti, laimīgu, jautru, dzīvespriecīgu sievieti, kaut gan tāja paša brīdi pa dvēseli skrāpējas kaķi. Viņa visu mūžu par kādu rūpējusies un gādājusi, ja vaja-dzējis, tad arī palīdzējusi ar padomu vai aizdevusi naudu, un nerādājusi gaužas asaras, ja kāds kādreiz aizmirsis ar labu atdarīt. Pašu cēlāko nodomu vadīta, Vecgada vakarā, pašdarinātā Salavecīša tērpā un dāvanu maiusu plecos, viņa steidz apdāvīnāt savus mīlos. Annas tante vienmēr atceras par visiem un ir laimīga, ja viņas līdzcilvēki ir laimīgi.

— Annas tant, tev dzīvē tik daudz un smagi ir bijis jāstrādā, vai tad nekad nežēloji dāvanās iztērēto naudu, — brīnījos.

— Man vienmēr ir paticis cilvēkiem sagādāt prieku, bet par naudu tādās reizēs es nekad nedomāju, — viņa atsaka.

Annas Betleres dzimtā puse ir Gailīši. Tē kopta zeme, te brīvākos brīžos skriets pie vecās Skuteļu mammas mācīties aust skaistos rakstus.

— Skolā es daudzko iemācījos, — saka Anna. — Vispirms jau gatavot ēst. Tolaik mājturību mācīja loti prasmīga skolotāja. Gailīmužas pamatskolā bija nodibināts arī dramatiskais pulciņš. Jau no desmit gadu vecuma es aktīvi

sāku tajā darboties. Reizēm mani palūdz nospēlēt kādu lomu arī pieaugušo lugās.

Mīlestība uz teātri Annu Betleri pavadīja visu dzīvi. Daudzus gados viņa darbojās Gailīmužas dramatiskajā kolektīvā, kurš iestudēja Rupaiņa «Dzimto zemi», R.Blaumanja «Skroderdienas Silmačos», «No saldenās pudeles» un daudz ko citu. Ar viesizrādēm apbrāukāts viss rajons. Kolektīvu vadīja Gailīmužas pamatskolas skolotāja Jadviga Dzene, viņas vīrs Jāzeps bija skolas direktors. Nelaime piemeklēja arī šo intelliģento ģimeni — 1944. gadā Jāzepam Dzenim, bet 1945. Jāvigai nācās izbaudīt varēja plašās Krievu zemes «labumus». Jāzeps vairs nekad neatgriezās Latvijā, bet viņu četri bērni tika izmesti no tēva mājām un viņiem nācās mitināties pirtiņā.

Dzīvē bija arī jautrāki mirkli

— Jaunākai man ļoti patika jautrība, — atzīst Anna. — Nav īsti skaitīts, taču domāju, ka esmu gatavojuši mielastus, organizējusi un vadījusi svinības vismaz 200 kāzās. Bez jokiem, pārpratumiem, apdziedāšanas, kas tās par kāzām. Cilvēki ir nākuši izklaidēties, atpūsties, un es viņiem to sagādāju. Ko māju! Un katrai kāzai Kāzinieki vienmēr bija sajūsu. Un es pati jutos kā uz skatuves.

Kāzu svinībā Anna Betlerere varēja sevi parādīt kā teicama pavāre — māksliniece. Ne vienmēr viņas kulinārijas brīnumus prata attieciņi novērtēt mazliet iesilušie kāzinieki. Taču keramiķa Ušpeļa kāzās, kad bija sabraukuši ievērojami vīri no Mākslinieku savienības, neparasto galda servējumu uzeiz pamanīja. Pētīja un apbrīnoja no kēksiem izgatavotās vējdzīrnava, no aknu pastētes — pilītes, vistiņas, balki, cirvji, zāģi un dažādus sīkumus. Viņi salikas vienā galda stūri un fotografēja, fotografēja. Bet Annai teicā:

— Saimniecīt, tev nevis šeit sēdet, bet gan doties uz Rīgu. Tur tava vieta.

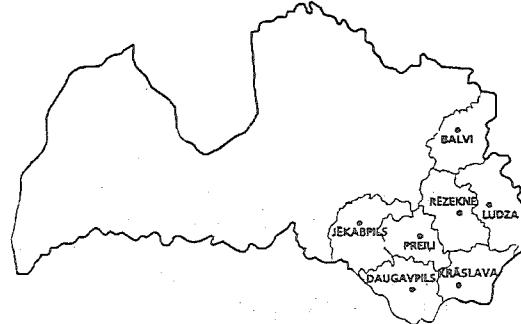
Sarunas nobeigumā man ļoti gribējās pajautāt Annas tantei, lai viņa tikai atzīstas godīgi, vai kādērīz ir bijusi laimīga.

Nedaudz padomājusi piebilda: — Taču, skatoties kopumā uz aizgājušajiem gadiem, varu teikt droši, nodzīvota skaista dzīve. Mani var tikai apskauzt.

Man, savukārt, liekas, ka Annas Betleres dzīvē ir līdzīga ziedošām rožu dārzam — neparasti skaista, taču ērkšaina. Bet, kur ir rozes, tur neiztikt bez ērkšķiem.

M.Jaudzema

KAIMINU RAJONOS

BALVU RAJONĀ

Ierosina anulēt Viļakas Valsts ģimnāzijas statusu

Izglītības valsts inspekcija papildinājusi ziņojumu par valsts ģimnāziju pārbaudes rezultātiem. Izteikts priekšlikums ierosināt Ministru kabinetam anulēt valsts ģimnāzijas statusu Viļakas Valsts ģimnāzijai.

Izglītības valsts inspekcijas jūnijā sagatavotais ziņojums par valsts ģimnāziju pārbaudes rezultātiem ir papildināts ar 2003. gada centralizēto eksāmenu rezultātiem. Šogad visas astoņas valsts ģimnāzijas ir izpildījušas Ministru kabineta noteikto kritēriju par mācību sasniegumiem, kas paredz, ka 75 procenti no skolēniem valsts centralizētajos eksāmenos ir jāiegūst A, B un C līmeņa novērtējums. Viļakas Valsts ģimnāzija 76,4 procentiem skolēnu izdevās nokārtot eksāmenus A, B un C līmenī, kas tomēr ir visvājākais rezultāts starp visām valsts ģimnāzijām. Labākus rezultātus par Viļakas Valsts ģimnāziju ir sasniegūšas ne tikai pārējās 7 valsts ģimnāzijas, bet arī 36 citas vidējās izglītības iestādes. Viļakas Valsts ģimnāzijā pagājušajā mācību gadā neviens skolēns nekārtoja eksāmenu fizikā un kīmijā. 2002. gadā no eksāmeniem Viļakas Valsts ģimnāzijā bija atbrīvoti 24 procēnti 12. klases skolēniem, šogad – 9 procenti.

Vecinājumā teikts, ka 2003./2004. mācību gada sākumā pēc Ministru kabineta noteikumos noteiktajiem četriem formālajiem kritērijiem Viļakas Valsts ģimnāzija neatbilst diviem: īsteno vidējās izglītības programmas tikai divos virzienos un skolēnu skaits ir nepietiekošs. Tāpēc izglītības valsts inspekcija ierosinājusi Ministru kabinetam anulēt Valsts ģimnāzijas statusu.

Gadījumā, ja Viļakas Valsts ģimnāzijai anulē Valsts ģimnāzijas statusu, skolotāji zaudēs 20 procentu piemaksu darba algai, kā arī vairākus tūkstošus valsts finansējuma saimnieciskajiem izdevumiem. Pagājušajā finansu gadā tie bija 7430 lati.

Pašvaldības piešķir bērniem kabatas naudu

Vectilžas pagasta padomes sēdē viens no jautājumiem bija Aglonas internātividusskolas iesniegums par kabatas naudas piešķiršanu diviem pagasta puikām.

Šādu iesniegumu Vectilžas pagasta padome saņema pirmoreiz, bet, izpētot likumdošanu, saprata, ka pašvaldībai nav tiesību šo naudu skolai atteikt. Sociālo pakalpojumu un sociālas palīdzības likums nosaka; ka bez vecākiem palikušiem bērniem no 7 gadu vecuma mēnesī jāsaņem kabatas nauda 15 procentu apmērā no valsts sociālā nodrošinājuma pabalsta apjomā. Tas nozīmē, ka pašlaik pašvaldībai jāmaksā 4,30 lati katram bez vecāku apgaļības palikušajam bērnam. Pie tam jāmaksā ne tikai tiem bērniem, kas kļuvuši bāreņi, bet arī tiem, kuru vecākiem atņemta vecāku vara. Tā noticis arī ar diviem Vectilžas pagata puikām. Viņus abus pagasts iekārtojis Aglonas internātividusskola, lai viņi varētu iegūt vidējo izglītību. Tilžas internātpamatsskola nav izvēlēta tādēļ, ka te var iegūt tikai deviņu klašu izglītību.

Lauku bērniem tādas naudas nav

Kabatas naudu, ko piešķir pašvaldība, kā to nosaka likumdošana, pārskata izglītības iestāde, kurā bērns atrodas. Skola savukārt naudu izmaksā konkrētajam bērnam. Kā uzskata Vectilžas pagasta padomes deputāti, šāds likums nav īsti pareizs. Internātiskolās bērnus no rīta līdz vakaram apgādā valsts. Viņiem ir dzīvošana par brīvu un ēdināšana par brīvu, tā ka patiesībā varētu iztikt arī bez speciālas kabatas naudas. Vectilžas pamatskolas direktore Antonija Jermacāne ir pārliecīnāta, ka reti kuram lauku bērnam vecāki mēnesī iedod gandrīz pieci latus kabatas naudai. Bieži vien vecāki nevar sagrabīnāt naudu pusdienu, kur nu vēl atvēlēt tādu summu nekontrolējama tērēšanai. Kur tad bērni šo naudu iztērē? Kādēļ internātiskolās ir skolēnu pīpēšanas un dzeršanas problēmas? Tādēļ, ka viņiem ir nauda, par ko šīs preces iegādāties!

Gaida savu algas dienu

Baltinavas kristīgajā speciālajā skolā pašvaldību piešķirto kabatas naudu sanem 7 bērni. Skolas direktors Henriks Logins-Slišāns stāsta, ka ne visiem bērniem nauda tiek izmaksāta vienā dienā. Viss atkarīgs no tā, kad kura pašvaldība naudu pārskaita skolai. Bērni ir pieraduši, ka viņiem katru mēnesi maksā naudu, tādēļ ik pa brīdim skolotājiem jautājot, kad tā diena būs. Sanemot kabatas naudu, bērnam jāparakstās, bet neviens nav tiesību kontrollēt, kā nauda tiek iztērēta. Directors ievērojis, ka Baltinavas skolas bērni nav skopi: ja vienam nauda ir šodien, cienātājs ir viņš, zinot, ka nākamreiz uzciņās arī viņu. Protams, ir gadījumi, kad kabatas nauda tiek iztērēta cigarettēm, bet arī citas vajadzības. Problemas, kā izmaksāt bērnam naudu, skolai rodas tad, kad kāda pašvaldība vairākus mēnešus iekavē maksājumu, bet tad pārskaita visu summu uzreiz.

«Vaduguns»

JĒKABPILS RAJONĀ

Līvānu un Jēkabpils slimnīcas ieošana ērennotiks

Jēkabpils rajona padome nolēmusi atlīkt jautājuma izskatīšanu par Līvānu pašvaldības bezpelēnas uzņēmuma «Līvānu slimnīca» apvienošanu ar Jēkabpils rajona centrālo slimnicu. Vēlmi apvienot abas slimnīcas ar lēmumu apstiprinājusi Līvānu novada dome.

Jēkabpils rajona padome uzskaata, ka šo piedāvājumu pagaidām nevar izskatīt, jo ambulatorās un stacionārās veselības aprūpes pakalpojumu sniedzēju struktūrplāns nav apstiprināts Ministru kabinetā. Nav zināms plānošanas reģionu padomju atzinums par struktūrplānu. Ir iecerēts, ka nākotnē viena profila slimnīcas, kas ārstē pacientus ar sociāli bīstamām slimībām vai tādām, kurām nepieciešama ilgstoša ārstēšanās, paredzēts reorganizēt un izveidot ilglīcīgās uzturēšanās slimnīcas.

Jēkabpils rajona padome uzskaata, ka jānosūta veselības ministrei Ingrīdai Circenei vēstule, aicinot viņu uz tikšanos ar pašvaldību un medicīnās iestāžu vadītājiem.

No nekā var tapt skaista cepure

Rites pagasta padomes telpās jau desmit gadus darbojas sieviešu klubs. Tajā iesaistījušās dažādu vecumu un profesiju sievietes.

Vižņu veidošanās atgādina par plūdu iespējamību

Jēkabpils rajona padomes civīlās un darba aizsardzības dienesta informācija liecina, ka pērn Daugava, pieturoties aptuveni 15 grādu aukstumam, 1. decembrī aizsala bez vižņu veidošanās, jaunāda pirmajās dienās upē pie Jēkabpils jau plāja 43 centimetru biezus ledus.

Sarežģītā un plūdu joslā dzīvojošajiem bīstamāka situācija ir šogad. Upē sāk veidoties vižņi. Upes aizsalušajā posmā pie Pļaviņām ledus sakustējās, taču tā ieša-

na nebija ilga un vižņu blīvēšanās turpinās.

Jēkabpiliem ir gadījies plūdus piedzīvot arī ziemas vidū. Kā būs šogad, rādīs laika apstākļi.

Pērn, Daugavai aizsalstot, ūdens līmenis bija 1,9 metri, šogad – 2,85 metri virs nosacītās nulles atzīmes.

Pašlaik nekādi ārkārtas pasākumi nav vajadzīgi. Taču rīcības plānus gatavojam. Nepieciešamības gadījumā varēsim izmantot zemessargu un valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta palīdzību, — teic Pļaviņu pilsētas ārkārtas situāciju komisijas priekšsēdētājs Andris Bērziņš.

«Brīvā Daugava»

LUDZAS RAJONĀ

Kārsavas autoostai jauns imidžs

Kārsavas autoosta pārvērtusies līdz nepazīšanai, labiekārtošanas darbi turpinās. Pasažieri, kuriem te jāuzturas, gaidot savu autobusu, ir sajūsmā – no nolaistas, šķūnīm līdzīgas būves autoosta pārtapusi par ļoti milīgu ēku. Tas ir autoostas īpašnieku – Rēzeknes autobusu parka – noelpīs, kuri sākuši apsaimniekot ēku, ko līdz tam bija iznomājuši. Līdz šim viņi apsaimniekoja tikai divas – Rēzeknes un Viļānu autoostas, bet nu arī Kārsavā.

Pilsētai nav mazsvarīgi arī tas, ka radītas piecas jaunas darba vietas. Visi strādājošie apzinīgi pilna savus pienākumus, tāpēc no jaunā gada viņiem paaugstinās algas. Perspektīvā autoosta funkcionēs kā starptautiska. Interneta pieslēgums ļaus pasažieriem Kārsavā iegādāties vienotu biletu kaut vai līdz Parīzei.

«Ludzas Zeme»

● Jēkabpils rajona padomes civīlās un darba aizsardzības dienesta vadītājs Ivars Līcis un Pļaviņu domes ārkārtas situāciju komisijas priekšsēdētājs Andris Bērziņš vēro stāvokli upē Zviedru skanstīs pie Gostīniem, kur paveras plašs skats uz Aiviekstes ieteku, Pļaviņām un ledus pieblīvēto Daugavu.

APTAUJA

Satraucošais un raibais gads Līvānu 1. vidusskolā

* Kāds bija aizejošais gads, vai spilgtiem notikumiem bagāts?

* Vai esi paveicis visu, ko vēlējies izdarīt? Kādas ir ieceres nākamajam gadam?

* Ko novēli citiem Jaunajā gadā?

Sandra, 9. d klases audzēkne:

— Šis gads man bija raibs un notikumiem bagāts. Esmu daudz ko piedzīvojuusi, iemācījusies, un mani draugi saka, ka esmu ļoti izmainījusies ši gada laikā. Es pat teiku, ka tas bija viens no labākājiem gadiem manā mūžā. Protams, bija gan prieki, gan asaras, bet tāda ir tā dzīve.

Visiem Jaunajā gadā novēlu būt laimīgiem, veseliem un, pats galvenais, lai piepildīs visi sapņi un ieceres!

Artūrs, 12. b klases audzēknis:

— Šis gads man nav bijis īpaši veiksmīgs, lai gan esmu guvis pieredzi pasākumu rīkošanā un iepazinies ar jauniem draugiem. Nepaguvu izdarīt daudzas lietas, no kurām ir atkarīga mana nākotne.

Matīss, 7. d klases audzēknis:

— Gads pagāja bez īpašiem notikumiem, bet iepriecinoši bija tas, ka, beidzot 6. klasi, ģeogrāfijā dabūju 10 balles. Vēlos, lai nākamajā gadā varētu iegādāties datoru, kas man ir nepieciešams. Daudz veiksmes un panākumu nākamgad!

Ieva, 12. b klases audzēkne:

— Gads visumā izdevies labs, tikai tāds satraucošāks nekā citi, jo jāsāk nopietni domāt par nākotni. Man ir bijuši vairāki spilgti notikumi. No pozitīvajiem būtu jāmin tas, ka man izdevās aizbraukt uz Meksiku. Šis notikums ir atstājis ļoti jaukus iespaidus. Kā negatīvo jāmin novembrī notikušo traģisko avāriju, kurā bojā gāja arī man pazīstami cilvēki.

Man vienmēr ir ļoti daudz plānu, ko paveikt, ko redzēt, apceļot, bet reti izdodas tos visus īstenot, tāpēc nevaru izvēlēties ko vienu.

Dana, 5. b klases audzēkne:

— Man aizvadītais gads ļoti patika, jo bija veiksmīgs. Spilgtākais notikums, manuprāt, bija eksāmens, ko kārtotu, beidzot 4. klasi. Pabeidzām «Laimiņas» skolu un tikām pārcelti uz vidusskolu. Nepaspēju izdarīt tikai dažas nenozīmīgas lietas. Es novēlu visiem ļoti labu veselību. Veiksmīgu Jauno gadu!

Linda, 11. b klases audzēkne:

— Man gads ir bijis ļoti daudzveidīgs un notikumiem bagāts. Apmeklēju daudzus pasākumus, arī pati tajos piedalījos, un tie visi bija ļoti interesanti. Vārdu sakot, viss gads viens vienīgs spilgts notikums. Vienīgi šī ziema pagaidām nav izdevusies. Esmu vēlējusies daudz, bet piepildījies tikai tas, kas iespējams.

Visiem novēlu vairāk ieklausīties sevi.

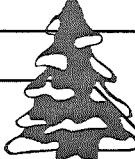
Edvīns, 9. c klases audzēknis, un Ingūna, 12. c klases audzēkne:

— Gads nebija interesants (tā saka Edvīns). Gribējām kaut kur kopā aizbraukt, bet nesanāca.

Lai visi jūsu mazi un lielie sapņi piepildīs!

Sagatavoja Zane Vanaga
un Agija Brāčka

Sapnis par BALTU pasauli

Viena pēc otras iedegtas Adventa svecītes. Aizvadīts kārtējais gads. Gads, kuru varētu pielīdzināt ziedam, kas nu tiek noslēpūts. 1. janvārī mūsu dvēseles plāvā uzziedēs jauns pumpurs, gatavs pārvarēt grūtības, gatavs stāties preti ļaunumam, gatavs priecīties un mīlēt, gatavs atkal noziedēt. Katram no mums šī plāva ir savādāka, citam tā ir krāsināka, citam bālāka, bet citam pavismā skumja.

Advents ir tas laiks, kad visdzīlākais dvēseles stūrītis tiek piepildīts ar pārdomām par aizgājušo gadu. Ne visiem tas ir bijis labs un laimīgs, bet katram noteikti īpaši.

Lūkojoties svecītes liesmiņā, man gribas, lai pasaule valda balti cilvēki, kas staigā pa baltu zemi baltām pēdām, domādami baltas domas baltās dvēselēs, dzīvodami baltu dzīvi baltā pasaule ar baltu smaidu uz lūpām. Lai arī laukā pagaidām nekrīt baltas pūkas un māju jumtus neklāj balta dūnu sega, par spīti visam domāsim. Un pārdomādami darīsim pasauli baltu šajā klusajā Ziemassvētku gaidīšanas laikā, apbērsim sevi un citus ar baltām domām!

Evelīna Petkeviča,
«ASSAINA» korespondente
Rožupes pamatskolā

Ziemassvētku nakts
Baltas sniega pārslas
Lēni lejup krit.
Ziemassvētku naktī
Viss kā sapnī šķiet.
Sniega sega balta
Koku zarus klā.

Koki Ziemassvētkiem
Zaru rokām māj.
Tukšā, melnā nakts
Sniega pārslas viz,
Miers nu ir virs zemes,
Jo Ziemassvētki klāt.
(Linda)

PĀRDOMAS vēlā vakara STUNDĀ

Āra — tik skaist! Tumšas, plašas un noslēpumainas ir naksnīgās debesis. Tās vilina. Ir pilns mēness. Stundām ilgi varētu vērot zvaigznes, kas liekas tik mazas, bet tik skaistas. Taču ārā ir auksti un, laikam ejot, mēs tikai reizēm aizdomājamies par to, ka nevajag daudz, lai būtu silti apsirdi, lai katru dienu būtu īpaša.

Jau decembris, svētku mēness, bet arī pēdējais šajā gadā. Visapkārt kūsā tāds savāds nemiers. Visi steidzas šurp un turp. Veikalū plauktos mīrīdā liebuma mantīpas Ziemassvētku eglītēm. Ir nopērkamas neizsakāmi jaukas kartītes, kurās tikai vienreiz gadā ar krāsināu lodišu pildspalvu tiek ierakstīti laba vēlējumi visiem mīlajiem.

Reizē skumji un reizē prie-

cīgi klūst ap sirdi. Vai jums tā nav? Ir pagājis vēl viens gads. Vēl nesen siltais pavasarīs, vēl nesen Saulainā vasara. Tik daudz ir gri-

bējies izdarīt. Bet, kā jau katru gadu, daudz kas paliek neizpildīts un neizdarīts. Varētu jau zēloties, bet vai ir vērts? Kāds cilvēks man reiz teica, ka, iesakoties jaunam gadam, visi darāmie darbi, ieceres un sapņi ir jāuzraksta uz papīra lapas, lai tas kalpotu kā solījums pašam sev. Brīžos, kad gribas visam atmet ar roku un viss liekas

nolēmu pamēģināt, ja nu tiešām iedarbojas?

Daudzi saka, ka šis gads nav bijis īpašs. Vai tad tā var būt? Arī mazas lietas var būt gana svarīgas un īpašas, lai gads būtu izdevies.

Jaunajā gadā gribas novēlēt mīlestību, jo šis vārds ietver daudzas lietas, ko varētu vēlēt. Lai katrs no mums būtu tāds, kāds viņš ir! Lai mēs būtu mēs paši! Bieži vien mazie dzīves sīkumi ir tie, kas mūs izceļ no ikdienu rūpēm, darbiem un liek justies īpašiem un milētiem. Lai katrs no mums spētu tos saskatīt un priecīties par tiem! Palūkojies arī tu plašājā debesu jumā! Nevajag jau nemaz tik daudz, lai šodienu pārvērstu par ko īpaši Zane Vanaga,

«ASSAINA» korespondente
Līvānu 1. vidusskolā

Kā SKREJOŠĀ kalnu UPE

L aiks negaida nevienu. Tas ir kā skrejoša upē, pa kuru jābrauc cilvēkam un jāuzmanās, lai viņš netiktu izmests no laivas. Citei esmu vēlējusies apturēt mīrīki, bet zinu, ka tas nav cilvēka spēkos. Lai gan laiks skrien ātri, gada beigās tomēr saprotam, ka paveikts daudz.

Decembri var dēvēt par pārdomu mēnesi. Lidz ar pirmo Adventi sirdis top gaišākas un pamazām piepildīs ar prieku, lai varētu gaiši sagaidīt Ziemassvētkus. Tad Dievs dod zemei svētību, lai mūsu sirdis kļūtu tuvākas.

Pagaidām es īsti neizjūtu svētku nosakaņojumu. Vienīgi jūtu, kā nosalusi zeme un koki lūdz pūkainu sniega segu. Arī man kļūtu siltāk, es justos tuvāk Ziemassvētkiem. Es lūdzu Ziemassvētku brīnumam, lai viņš mums uzdzāvina mīkstu sniedzinu. Zinu, ka mans lūgums piepildīsies, tikai jātīc.

Klusais Ziemassvētku un

Jaunā gada gaidīšanas laiks man ir emocionāls brīdis, kad atceros un pārdomāju aizgājušā gada notikumus un piedzīvojumus. Katrai dienai kā daudzkrāsainai virtenei var atrast atbilstošu toni. Aizgājušajā gadā man bija vairāk gaišo dienu, jo viss pagāja mierīgi un veiksmīgi, lai gan šur tur pāvīdēja ēnas no skumju brīzem, kad pārdzīvoju līdzi bēdās pazīstamiem cilvēkiem.

Martā ir mana dzimšanas diena. Šogad man palika astoņpadsmit. Jūtu, ka pa šo laiku esmu kļuvusi patstāvīgāka un sāku aizdomāties par to, ko īsti vēlos dzīvei sasniegt.

V a s a r u centos pavaidīt interesanti un jauki, bieži uzturoties brīvā dabā kopā ar draugiem, lai uzkrātu spē-

kus šim mācību gadam. Esmu 12. klasē, pavasarī būs jābeidz vidusskola, bet vēl tik daudz dzīvē būs jāiemācās, lai nodrošinātu savu nākotni.

Atlikušās dienas šajā gadā ir cerību laiks, kas dod iespēju sevi izvērtēt un laboties, salīgt mieru ar savu tuvāko. Sniegām viens otram siltu plaukstu un neatteiksim palidzību. Biežāk apmīlosim un teiksim sirsniņus vārdus saņiem tuviniekiem. Tā ir vislabādāvana – apzināties, ka tevi kā loti mil.

Es ļoti gribētu, lai nākamajā gadā pasaulē nebūtu tik daudz slīktā un skumjā, bet vairāk prieķa un mīlestības. Lai cilvēki visu gadu būtu tikpat mīli, sirsniņi, saticīgi un labestīgi, kādi viņi ir gaišajā Ziemassvētku laikā. Veseligu un panākumiem bagātu jums Jauno gadu!

Agija Brāčka,
«ASSAINA» korespondente
Līvānu 1. vidusskolā

Jāizmanto IESPĒJA pateikties

Ir tumsa. Izmisīgi cēnos rast saules gaismu un siltumu sveču rotālīgajās liesmiņās un sapņu pārpildītajā sirdī, jo ir taču klāt Adventa laiks un dvēselē dzimusi jauna cerība par labāku skaistāku rītdienu.

Vēl joprojām kavējos atmiņās un nonāku pie secinajuma, ka it kā būtu guvusi to, kā tik ļoti pietrūku. Tagad ir jauni piedzīvojumi, atziņas, iegūtas vērtības, spēki doties preti nezināmajam. Tomēr nav pārliecības, palikuši puspadarīti darbi, nepateikti vārdi un nemiers pašai ar sevi. Un rodas tāds kā saņurciņš prieks par iegūto un izprasto. Kāpēc gan tā?

Kāpēc dzīve ir tik netaisnīga

– kad ir viens, pietrūkst kā cita?

Bet tā jau nav, ka dzīvē ir tikai slīktais. Palūkojoties atpakaļ, droši vien katrs spēs pamanīt, ka krietnu brīdi pavirzījies uz priekšu. Cits kļuvis laimīgāks, cits bagātāks, bet vēl kāds iemācījies novērtēt un izprast dzīvi. Mēs katrs zinām, ka nav rōzu bez ērkšķiem, kamēr cilvēks nav nostiprinājies savā īstajā vietā zem saules, gaidāmi arī nelielu kritieni. Gluži kā mācīties slidot – kas mācās, tas arī iemācās, vai ne?

Ziemassvētku tuvošanās ir laiks, kad mums jāmācās pateikties vecākiem par mīlestību, atbalstu un rūpēm; jāpiedod tiem, kas darījuši pāri; jāciena un jāmīl

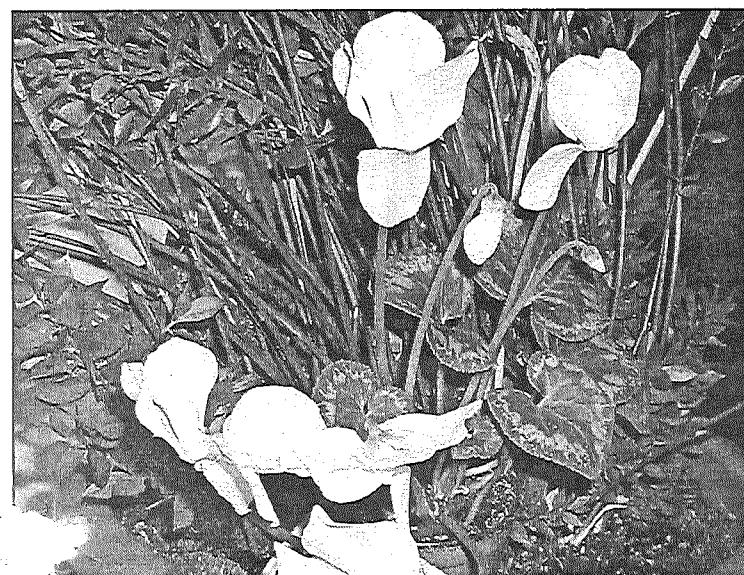
tos, kas ir blakus. Bet pats galvenais – jāizmanto iespēja pateikties Dievinam par to, ka esam, par katru aizvadīto mīrīki, stundu, dienu, gadu, jo atpakaļ to atsaukt vairs nespējam. Šogad esmu sapratusi, cik būtiski ir mācēt to novērtēt un nepalaist garām.

Engelis ir mūsu sargs, kas nācis no debesīm. Viena no svarīgākajām vēstīm, ko mums nes engelis, ir šāda: dzīve patiesībā nav no pietna. Atver sirdi priekam, mīlestībai, mūzikai, dejai, dziesmai – un tu būsi piepildīts. Lai tas izdodas!

Kristīne Karpiņeca,
«ASSAINA» korespondente
Rožupes pamatskolā

SPORTS, DER ZINĀT

Mazā zieda lielais brīnumums

Kāds «Novadnieka» lasītājs janvārī mums uzdāvināja baltās Alpu vijolītes stādiņu. Tas ilgi un kupli ziedēja, vienu pēc otra rāsīdams cakainās ziedlapīņas garos un stingros kātos. Kad lielais plaukuma laiks bija garām, podiņu ar stādiņu nolikām kaut kur malā, reizi pa reizei palaistot. Vasarā, kad uz «saules peldēm» redakcijas pagalmā devās vairāki citi istabas augi, laukā izceļoja arī Alpu vijolīte.

Tikai rudens pusē pamanījām, ka stādiņš turpina augt un no saknītēm jau laiž mazus ziedpumpurus. Bijām mazliet pāri, jo līdz šim ar šo samērā pukī lielos draugos nebijām, vairāki stādi pēc noziedēšanas bija iznikusi. Alpu vijolitei podiņā piebērām zemi, mēslojām ar kompleksajiem minerālmēslu šķidumiem, un novembra sākumā tā uzziedēja tikpat baltiem un kupliem ziediem kā iepriekš.

Lai Alpu vijolites jeb ciklaunes (*Cyclamen*) ilgi priecētu arī jūs, piedāvājam saisinātu publicējumu no «Neatkarīgās Rīta Avizes» pielikuma «Māja».

Vēsās skaistules

Alpu vijolišu ziedēšanas laiks ir no septembra līdz aprīlim. Vislabāk šis puķes jūtas un aug gaisās telpās, kurās temperatūra nepārsniedz +15 grādus. Temperatūra var būt zemāka, pat +5 grādi. Karstā telpā Alpu vijolites ļoti ātri zaudē dekorativitāti, bet vēsā un gaisā vietā, ja ir optimāla kopšana, ziedēs pat 5 – 6 mēnešus.

Atšķirībā no lielākās daļas telpaugu, kuriem vairāk vai mazāk vajadzīga skāba vai neitrāla augste, Alpu vijolītēm ir nepieciešama kaļķaina augste. Laistīšanai droši var izmantot krāna ūdeni, jo tieši cīts ūdens Alpu vijolītēm ir nepieciešams. Laistot ūdeni nedrīkst liet uz gumiem, jo puķes ir ļoti jūtīgas pret lieku un nevajadzīgu mitrumu – sulīgo un galīgo lapu, ziedu un to kātu dēļ. Labāk ir lieku reizi neapliet.

Alpu vijolites pārstāda pēc zie-

Jo vecāka, jo smukāka

Alpu vijolites savu skaistumu iegūst novecojot. Jo vairāk tām gadu, jo tās lielākas, kuplākas un ziedus ne saskaitit. Maldīgs ir uzskats, ka Alpu vijolīte pēc ziedēšanas ir jāzmet. Tā nebūt nav viengadīgs, bet daudzgadīgs augs, tāpat kā hipeastri vai kallas. Pavairo ar sēklām, kuras var sēt visu gadu. Sēklas noteiktī jaipber ar augsnī, jo tās digst tikai tumsā.

Alpu vijolītēm ir specifiska lapu un ziedu plūšana, tos negriež, bet, nedaudz pirkstos pagriežot uz vienu vai otru pusī, izrauj. Ar nazi negriež tāpēc, ka pie guma var palikt ziedkāta gabaliņš, kas kāda nelabvēliga faktora ietekmē izraisīs pūvi. Ideāls variants – no plūktā ziedā vietā uzkaisa kokogles pulveri, kurš neutralizē kaitīgo baktēriju rašanos.

Sagatavoja L.Kirillova

Futbolistiem reitinga tabulā vēl augstāks kāpums

Pēc Latvijas Futbola federācijas veikta kopsavilkuma Latvijas jaunatnes klubu 2003. gada reitinga tabulā rajona sporta klubs «Cerība» šajā sporta veidā ieņem sesto vietu valstī, savukārt starp lauku rajoniem – pirmo.

Pagājušajā gadā reitinga tabulā rajona sporta klubs «Cerība» kopvērtējumā bija septytā vietā valstī, bet pirmie starp lauku sporta klubiem.

Rezultāti noteikti, nemot vērā izcīnītās vietas sacensībās, komandu skaitu, kas tajās piedalījusās, izlases dalībnieku skaitu un

citus rādītājus.

Rajona sporta klubs «Cerība» par šiem sasniegumiem ieguvis arī balvu, kura pagaidām vēl līdz Preiļiem nav atcelojusi. «Cerības» futbolisti nopelnījuši četrus jaunus futbola vārtus un vismaz 30 ļoti labas kvalitātes futbola bumbas.

L.Rancāne

SPORTA AKTIVITĀTES LĪVĀNU NOVADĀ

DAMBRETE Tradicionāli gada nogalē Līvānu novada sportisti tiekas turnīros, lai cīnītos par Ziemassvētku balvām. Šogad pirmie balvas izcīnīja jaunie dambreti.

Pārliecinoši par uzvarētāju kļuva Nauris Mālnieks, atstājot aiz sevis Irīnu Šahovu un Inītu Slesarevu. 27. decembrī plkst. 10.00 Lāčplēša ielā 28 notiks dambretes Ziemassvētku turnīrs pieaugušajiem.

13. decembrī Līvānu 1. vidusskolas kadeti piedalījās valsts kādu komandu čempionātā. Mūsu

komandā pie pirmā galdiņa spēlēja Lauris Kārkliņš, pie otrā — Kristaps Kārkls, pie trešā — Mārus Kārkls, pie ceturtā — Indra Zusāne. Pavisam čempionātā piedalījās 35. komandas — mūsējie izcīnīja 9. vietu. Komandas treneris Jānis Auzāns kadetu sniegu mu vērtē kā apmierinošu.

GALDA TENISS Ziemassvētku turnīrā galda tenisā par uzvarētājiem kļuva Pāvels Koņuhovs, Aivars Kokins (Jēkabpils), Vilis Krievs, Mārīte Vilcāne, Ingūna

Stikāne, Gunta Ancāne, dubultspēlēs — Genādijs Rovņecko ar Vili Krievu, Aivars Kokins ar Andri Vaikuli un Pāvels Koņuhovs ar Jāni Jonikānu.

MINIFUTBOLS 13. decembrī Jēkabpilī notika Latvijas veterānu minifutbola 2. kārtas sacensības. Piedalījās komandas no Viļakas, Jēkabpils, Ogres, Aizkraukles un Līvāniem. Šoreiz izdevās apspēlēt tai Aizkraukles komandu un līdz ar to izcīnīt ceturto vietu.

G.Kaukle

Ziemassvētku balvas izcīnītas

vietu, zaudējot tikai vienā partijā. Trešo vietu izcīnīja Jānis Zarāns (Preiļi).

19. decembrī galda tenisisti izspēlēja kārtējo čempionāta kārtu. Tika aizvadīta interesanta, spraigām cīņām un pārsteiguviem bagāta kārta. Notika lideru maiņa. Par uzvarētājiem vīriešu konkurencē kļuva Sergejs Kiselejovs, Pāvels Koņuhovs un Genādijs Rovņecko. Sievietēm vietu sadalījums sāds — pirmā vieta Ingūnai Stikānei, otrā vieta — Mārītei Vilcānei, trešā vieta — Guntai

Ancānei.

21. decembrī bija paredzēta LBAL-2 pirmā riņķa kārtējā spēle RNS-D/Līvāni komandai ar Rīgas komandu VID. Mūsu pretinieki neieradās, sarūgtināti jutās daudzie skatītāji, kā arī paši spēlētāji. Mums tika piešķirta uzvara ar rezultātu 20:0. Mūsu komandai tā ir jau piektā uzvara. Piedzīvots arī viens sāpīgs zaudējums pret Universitātes sporta komandu ar rezultātu 70:75. Nākošā regulārā līgas spēle mūsējiem notiks 11. janvārī Līvānos ar Rīdzenes komandu.

Otto Kovči — trīskārtējs čempions

Sportistu karjerā reti gadās ļoti veiksmīgas sezonas, kad visas treneru ieceres izdojas realizēt. Kikbokserim Otto Kovči šī sezona palīgs atmiņā kā «čempionu» sezoņa.

Martā Otto izcīnīja Latvijas čempiona titulu, maijā kļuva par Eiropas čempionu, bet decembrī par Krievijas čempionu, iegūtot arī Krievijas meistarkandidāta sporta klasu. Vai tas nav apbrīnās vērts panākums? Tas ir sportista pašaizlēdzīgs, sūrs, neatlaidīgs darbs titulētā sportista (pieckārtēja Latvijas čempiona, vairākkārtēja Eiropas čempionātu godalgoto vietu ieguvēja, Čehijas, Igaunijas, Somijas čempiona) trenera Iosifa Kovči vadībā. Šogad Otto Kovči ir nominēts ar pirmo numuru kā Līvānu novada Sporta laureāts — 2003.

No 10. līdz 14. decembrim Sanktpēterburgā notika atklātais Krievijas kauss kikboksā. Turnīrā piedalījās 300 sportisti no 70 Krievijas reģioniem. Latvijas izlase startēja ar pieciem sportistiem, divi no tiem bija sporta kluba

«Skits» audzēkņi — Otto Kovči un Ēriks Džeriņš (Preiļi). Sporta kluba «Skits» audzēkni vienmēr cīnās par visaugstākajām vietām uz goda pjedestāla, ar lepnumu Latvijas un Līvānu vārdu Eiropas un pasaules sporta areñās. Gada nogale tiešām izvērtās spraiga.

Vēl novembrī «Riga 13» klubā sportisti paspēja piedalīties karatēturnīrā un mājās pārvēda septīnas medaļas. Otto Kovči (1988. g. dz., svara kategorijā līdz 57 kg) un Ēriks Džeriņš (1987. g. dz., svara kategorijā līdz 60 kg) kļuva par šī turnīra uzvarētājiem.

Sanktpēterburgā sacensību pirmajā dienā neviens Latvijas izlase neuzskatīja par nopietnu pretinieku, jo, viņuprāt, tik mazā valstī nevar būt īsti cīnītāji. Neviens nezēma vērā arī to, ka Otto Kovči bija 2003. gada Eiropas čempions. Jau pēc Otto pirmās cīņas krasī izmainījās priekšstats par mūsu cīnītājiem, pretinieki sāka «baidīties». Otto uzvarēja trīs meistar-kandidātus. Pirmajā cīnā viņš pārliecinoši pēc punktiem uzvarēja maskavieti Sergeju Šannikovu, pēc tam pēc punktiem uzvarēja

arī divkārtējo Krievijas čempionu Kirilu Zeļenovski no Permas, un finālā arī permīti Aleksandru Semibratovu.

Pēc cīņas Otto atzinās, ka nece-rejīs uz tik vieglu uzvaru, jo zināja, ka krievu cīnītāji ir garā stipri un bez cīņas nepadosies. Arī Otto vēlējās parādīt savu cīņas sparu, un tas viņam arī izdevās.

Ēriks Džeriņš izcīnīja skaistu uzvaru pār murmanskiem Vadimu Gerasimovu, bet pēc tam kājas traumas dēļ nācās samierināties ar zaudējumu pret Andreju Anilovu no Orlas.

Kikbokseriem sezona ir izde-vusies veiksmīga, taču uz lauriem neviens negrasās gulēt. Jau februārī Līvānos notiks Latgales atklātais kikboksa čempionāts, kurā piedalīsies visi stiprākie valsts klubī. Sūri nāksies strādāt ne tikai audzēkņiem treniņos, bet arī sacensību organizatoram Iosifam Kovči, kurš jau iepriekš pateicas sponsoriem un labvēliem. Martā notiks Latvijas kikboksa čempionāts.

M.Vilcāne,
Līvānu novada sporta un
masu pasākumu organizatore

Vai amatpersonu cīņa un gods īpaši jāaizsargā?

Anita Čodare, pārdevēja veikalā Preiļos:

— Domāju, ka atsevišķu personu cīņa un gods tomēr ir jāaizsargā, piemēram, obligāti būtu jāaizsargā prezidente. Tomēr pārējās lietas visiem jābūt vienlīdzīgiem, sīkie priekšnieci un deputāti nav īpaši aizsargājami. Televizijā dzirdēju, ka Saeima neatlāva administratīvi sodīt Saeimas priekšsēdētāju Ingrīdu Ūdry. Man liekas, ka tas bija nepareizi. Rajona līmenī arī visiem jābūt vienādiem.

Vladislavs Springis, Rudzātu pagasta iedzīvotājs:

— Visiem ir jābūt pilnīgi vienādiem. Ar ko, teiksim, prezidente atšķiras no manis? Ne ar ko. Viens viena taisnība, visiem viens sods. It īpaši deputāti ne ar ko neatšķiras no vienkāršajiem cilvēkiem. Šodien viņi ir deputāti, bet rīt jau var nebūt. Padomju laikos gan bija savādāk, sistēmai vajadzēja savu nomenklaturu sargāt. Tagad tā vairs nav. Šodien no skatuves nogājusi viena partija, rīt var nebūt citas.

Vilhelmine Repse,

pensionāre Aglonas pagastā:

— Es domāju, ka no dažādiem apmelojumiem būtu aizsargājami mūsu valsts vadītāji. Uzskatu, ka ministru bieži apvaino nepatiesi. Tur augšā notiek cīņa par varu, tāpēc izmanto arī melus. Patiesību sakot, politikas lietas es palaižu garām, neiedzīlinos. Visspār šajos laikos visi cilvēki ir pilnīgi neaizsargāti, var apmelo katru — gan augstākstāvošos, gan parastos lauku cilvēkus. Katrs par nepatiesu apvainojumu dzīļi sirdi jūtas aizvainots. Bet tiesāties var tikai tas, kuram ir nauda.

Ineta Ivanova, Preiļu iedzīvotāja;

— Man šķiet, ka nav tādu kategoriju un amatu, kuri būtu īpaši aizsargājami. Ģodam un cīņai visiem jābūt vienādā mērā. Vajag vienkārši uzvesties un dzīvot tā, lai nebūtu pamata apmelojumiem un cīnības aizskārumi. Patiesību sakot, neesmu šajā problēmā iedzīlinājusies, tomēr man liekas, ka kriminālsods te nav vietā.

Jakovs Filimonovs,

pensionārs no Preiļiem:

— Ja cilvēki ieņem lielus un nozīmīgus valsts amatū, tad laikam viņus vajag arī aizsargāt. Paši taču saka, ka viņiem esot daudz lielāka atbildība. Droši vien īpaši aizsargājama ir tiesnešu cīņa un gods, arī prezidente būtu jāsargā. Deputāti gan ne, viņi jau paši sevi pietiekami sargā un neļauj apbūzot. Redz, Saeimas Ūdre neko nevarēja izdarīt, lai gan partija naudu bija nelikumiņi saņēmusi. Parastu cilvēku sodītu viens un divi.

L.Kirillova
Foto: M.Rukosujevs

SLUDINĀJUMI, REKLĀMAS, LĪDZJŪTĪBAS

Pārdod

vai maina 3 ist. kooperatīvo dzīvokli. Tālr. 5323937; BMW-318 (1992.g., 3300 EUR). Tālr. 9257440, 9547744; UAZ-469 rezerves dalas. Tālr. 6510894.

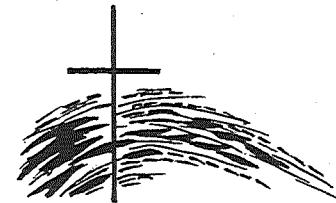
Pērk

hidraulisko presi, šmirgeli (380 V), kokvedēja piekabi visurgājējam «Kamaz». Tālr. 6374290; sienu. Tālr. 6739317; traktoru T-40 darba kārtībā. Tālr. 6469917 pēc 17.00; riepas (LUAZA, oriģinālās, labā stāvoklī). Tālr. 9702702; reduktoru (KAMAZ, pakalējo). Tālr. 9441800.

24. decembrī
Preiļos, Kārsavas ielā 4
(bijušais sadzīves pakalpojumu nams)

TIEK ATVĒRTS
JAUNS VEIKALS
«ZIEDI, SUVENĪRI».

Laipni lūdzam!

Tu aizej smiegos baltos,
Uz kokiem baltas ēnas krīt.
Un vēji klusinātos autos
Tev klusu šūpla dziesmu dzied.

Skumju brīdi esam kopā un
izsakām visdzīļāko līdzjūtību
Vijai un Valentīnam Kalvāniem
TĒVU mūžībā aizvadot.

Aglonas internātvidusskolas
kolektīvs

Tālu gāji garu mūžu,
Daudz darbiņu padarīji.
Nu apsīka tavi soļi
Baltā smilšu kalniņā.

Mūsu patiesa līdzjūtība
Andrejam Rudzītim un viņa ģimenei,
MĀMULU aizsaulē pavadot.
Vidusdaugavas mežsaimniecības
kolektīvs

Un galu galā, kas ir mūžs?
Viens dzīpars laika likteņpūrā.
Viens mirklis, un jau vēsums pūš
No neatgriežamības jūras.

Izsakām visdzīļāko līdzjūtību
Ainai Cišai, Sanitai Dubovskai,
TĒVU un VECTĒVU
mūžībā aizvadot.

Rožupes pamatskolas skolotāji
darbinieki

Skoļēnu ziemas brīvdienās slēgti sekojoši autobusu reisi:

Preiļi — Znotiņi — Apšenieki — Preiļi;
CSDD nodaļa — siera rūpniča;
Livāni — Sergunta;
Preiļi — Kategārde — Grāveni (pirmdienās, trešdienās, piekt Dienās);
Preiļi — Rušona — Kategārde — Grāveri (pirmdienās, trešdienās, piekt Dienās);
Preiļu pagasts — Mežsētas — Stolderi;
Stolderi — Liči — Preiļu pagasts;
Mežsētas — Preiļi;
Preiļi — Aizkalne — Korsikova;
Preiļi — Feimanī;
Preiļi — Aizkalne — Preiļi;
Preiļi — Maltastrūpi — Galēni (pirmdienās, trešdienās, piekt Dienās);
Preiļi — Pieniņi — Preiļi (otrdienās, trešdienās, piekt Dienās);
Preiļi — Stolderi — Upmala — Preiļi;
Ārdava — Arendole;
Preiļi — Aizkalne — Arendole;
Preiļi — Pelēči — Arendole;
Preiļi — Aizkalne — Ārdava;
Preiļi — Pelēči — Ārdava (otrdienās, trešdienās, ceturtdienās);
Preiļi — Silajāni.
Kursēs:
Preiļi — Aizkalne — Ārdava;
Preiļi — Silajāni (katru dienu).

PĒRK cirsmas un mežus īpašumā.

Tālr. 9148290.

21.01.2004. Preiļu poliklīnikā notiks alergoloģes pulmanoloģes dakteres V. Vēveres konsultācija. Aicinām bronhiālās astmas slimniekus uz konsultāciju. Pierakstīšanās pa tālr. 5322056 pie dr. Svetlanas Lioznovas no plkst. 9.00-15.00.

«NIKO-LOTO» pērk un pārdod privātizācijas un kompensācijas sertifikātus un LOMBARDIS izsniedz kreditu pret kūli katru dienu
Livānos, Stacijas ielā 1. Tālr. 6780843, 5342332, 5341221 (vakaros).
Preiļos (tikai sertifikāti), Raiņa bulv. 15. Tālr. 5307068, 5323024 (vakaros).

PĒRK baļķus, sīkbaļķus, papirmalku.

Samaksu tūlītēja. Augstas cenas.
Tālr. 9148290, 9422545.

Z/s «Āres» iepērk cūkas, zirgus, govis, jaunlopus.

Samaksu tūlītēja. Formē subsīdijas.
Tālr. 53-55658, 6215712.

«NOVADNIEKA» KALENDĀRS

Preiļu novada kultūras centrs

* 25. decembrī pulksten 12.00 Līču kultūras namā sarīkojums bērniem «Ziemassvētki sabraukuši rakstītām kamaņām». Pulksten 21.00 Līču kultūras namā svētku balle «Sveču gaismā». Pulksten 17.00 Preiļu kultūras namā deju kopu «Dancari» un «Talderi» koncerts.

* 26. decembrī pulksten 16.00 Preiļu kultūras namā deju kopas «Gaida» koncerts, pulksten 21.00 Ziemassvētku lielā balle.

* 28. decembrī pulksten 20.00 Aizkalnes tautas namā Ziemassvētku balle «Ziemassvētku noskaņas gadumijai tuvojoties».

* 30. decembrī pulksten 22.00 Līču kultūras namā jauniešu mūzikas klubas diskotēka.

* 31. decembrī, Veco gadu aizvadot un Jauno sagaidot, tieši pusnaktī svētku salūts Preiļu pilsētas centrā.

* 1. janvāri pulksten 00.30 Preiļu kultūras namā Jaungada balle.

Aglonas kultūras nams

* 26. decembrī pulksten 12.00 Jaun-

gada eglite Aglonas pagasta pirmsskolas vecuma bērniem un bērniem ar ielūgumiem.

Pulksten 15.00 Ziemassvētku koncerts ar Madonas sieviešu ansambla «Riola» un vīriesu ansambla piedalīšanos.

* 28. decembrī pulksten 22.00 jauniešu diskotēka. Spēlē Normunds.

* 30. decembrī pulksten 19.30 Aglonas dramatiskā kolektīva pirmizrāde «Rukšītis». Pulksten 21.00 balle ar groziņiem. Spēlē Raimonds Arbibāns.

Vārkavas novads

* 25. decembrī pulksten 22.00 Ziemassvētku balle, spēlē grupa «Staburags».

* 26. decembrī pulksten 22.00 Upmalā diskotēka jauniešiem.

* 30. decembrī pulksten 22.00 diskotēka Rožkalnu kultūras namā.

Galēnu kultūras nams

* 26. decembrī pulksten 19.00 pāšdarbnieku koncerts. Pulksten 20.30 Ziemassvētku vakars sveču gaismā visām paudzēm kopā ar grupu «Pankūkas».

Labsajutai līdzjūtīm groziņš.

* 27. decembrī pulksten 11.00 Ziemassvētku vecītis uz eglīti aicina pirmskolas vecuma bērnus.

1. janvāri pulksten 00.30 balle kopā ar Ati Auzānu.

Saunas tautas nams

* 26. decembrī pulksten 11.00 eglīte pirmskolas vecuma bērniem. Pulksten 19.00 Ziemassvētku koncerts. Pulksten 21.00 Ziemassvētku balle. Spēlē grupa «Tik un tā» no Rēzeknes.

* 2. janvāri pulksten 22.00 Jaungada masku balle. Spēlē duets «A&B».

Jersikas tautas nams

* 26. decembrī pulksten 21.30 Ziemassvētku groziņballe. Spēlē «Vēja runa».

* 2. janvāri pulksten 21.00 Jaungada karnevāls. Maskām ieeja brīva. Spēlē «Bez Aira».

Pelēču kultūras nams

* 25. decembrī pulksten 22.00 Ziemassvētku balle. Spēlē Aija.

* 27. decembrī pulksten 20.00 groziņballe. Spēlē «Brāļi optimisti».

* 29. decembrī Ziemassvētku eglīte bērniem pirmskolas vecumā.

* 30. decembrī pulksten 22.00 karnevāls. Spēlē «Velvēs».